

Blatnický zpravodaj

Říjen 2000

Ročník V.

Číslo 19

Dočtete se - z obsahu čísla:

- ❖ Zpávy z obce
- ❖ Dopisy čtenářů
- ❖ Historie obce
- ❖ Blatnická kronika
- ❖ Z farnosti
- ❖ Beseda s důchodci
- ❖ Začalo to uličkou ...
- ❖ Pro chvíle odpočinku
- ❖ Společenská kronika
- ❖ Antonín Švehla
- ❖ Křížovka
- ❖ Inzerce

P
F

2
0
0
1

Vydává Obecní úřad Blatnice pod Sv. Antonínkem * 850 výtisků * Řídí redakční rada: šéfredaktor - Josef Vavřík,
členové redakce - Bohumil Petratur, Josef Bogar, Ladislav Vyskočil, Lenka Fojtková * Inzerce tel.: 0631 / 331276

Vytisknuto u vydavatelství neperiod. tisku F.Z.CH., tel.: 0631 / 323749

ÚVODNÍ ZAMYŠLENÍ

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

Jsem před koncem Velkého jubilea roku 2000. Přechod do třetího tisíciletí zajímá na světě mnoho lidí. Není tomu jinak ani v naší obci. U některých vyvolává naději na jakýsi nový a lepší věk lidstva, u jiných vzrušení a obavy, jak tomu mnohdy v časových přelomcích bývá. Řada lidí se dívá do budoucnosti s optimismem, jiní s obavami či strachem a někteří se domnívají, že svět už nemůže dál pokračovat tak jako dosud. A tak očekávají nové měsíce nebo nové či konečné katastrofy. Kardinál Tomášek blahé paměti mnohdy opakoval, že nemáme být ani přehnanými optimisty, ani smutnými pesimisty, ale křesťanskými realisty. A tento křesťanský realismus vyjádřil také Svatec Jan Pavel II., když apoštolský list k Velkému jubileu roku 2000 Tertio millennio adveniente postavil na věž z listu Židům: "Ježíš Kristus je stále stejný, věrna, dnes i na vždy."

V současné době se nacházíme v Adventu, to je doba přípravy a čekání na narození Ježíše Krista. Následovat budou Vánoční svátky, ve všech rodinách se rozsvítí stromčky a pod nimi budou dárky pro naše blízké. Lidé si navzájem přejí a vlníují

narození našeho Spasitele, přejí všichni nejlepší, veselé svátky a chovají se k sobě mile a zdvořile. Nesmíme ale zapomenout na mnoho lidí po celém světě, kteří strádají, jsou nemocní a mnohdy nemají ani co jíst, ne tak nějaké dárky pod stromčkem. Pamatujme na ně v modlitbě a pokud máme doma něčeho přebytek, darujme to tam, kde to potřebují.

Koncem každého roku se bilancuje a hodnotí, co se splnilo a posílilo a co ne. Toto závěrečné hodnocení nechám na Vás občanech naší obce. Máte možnost napsat do našeho zpravodaje, nebo přijít na veřejné zasedání OZ a vyslovit se, co se Vám na naší práci líbí a co ne. Na závěr mi dovolu, abych touto cestou poděkoval zastupitelům obce, pracovníkům obecního úřadu, všem občanům a ostatním, kteří přispívají svou prací ke zvelebení naší obce. Do prvního roku třetího tisíciletí Vám přejí vše dobré od Pána a hojnost Božích milostí ať Vás provází životem.

Ladislav Fykoč, starosta

DOPISY ČTENÁŘŮ

ČEST PRÁCI KAŽDÉ, KTERÁ DOBRO PLODÍ!
(SVATOPLUK ČECH)

Byl jsem přesvědčen, že její práce jistě ještě nekončí a jak ji všichni známe, je velký předpoklad, že svého krásného životního jubilea, svých osmdesátin, se dožije.

A proto беру pero ke zhodnocení její práce v předvečer této příležitosti.

Narodila se 15. prosince 1920 zde v Blatnici v domě č. 204, otec Jan Bogar, tesař, matka Františka Lagová. Boženka byla nejstarší ze svých 4 sourozenců, sociální poměry byly velmi skromné. Proto krátce po vyjítí ze školy nastupuje jako dělnice do místní mlékárny, kde pracuje 30 let, po dalších 5 let nachází práci ve Státním statku a 2 roky v Dyasu. Nikde nebyly pracovní podmínky lehké, vlude těžká tělesná práce, většinou ruční. Svůj svobodný stav proměňuje 9.5.1945. S manželem vychovala 3 syny. Bohužel právě zde jí život zasáhl nekrutěji. Její nejstarší syn Ladislav se stal dne 13. července 1963 obětí zcela náhodného sráža a bezprostředně umírá v náručí svého otce. Manžela ztrácí v roce 1975.

Právě v těchto tragických situacích se projevují u paní Boženy její životní hodnoty, pracovní houževnatost, vytrvalost i ochota k pomoci vlude, kde je to třeba a tak si získává uznání veřejnosti.

Bydli v domku, v jehož okolí byli několik zkulených žen nadšených pro tradici blatnického kroje a všebo co národopis v blatnických zvyklotech znamená. Paní Karlíková, Vránová. Paní Božena se stává vytrvalou a iniciativní spolupracovnicí a později nástupkyní těchto starších žen, které ze zdravotních důvodů musí práce zanechat.

Přirozené kulturní blatnických krojů se upíná ponejvíce na církevní slavnosti. Největším úkolem je příprava 4 pouť u sv.

Ve 13. čísle Blatnického zpravodaje byl uveden příspěvek adresovaný panu starostovi a celému úřadu. Byl to anonym, ale jeho záměr byl spíše tvořivý, takže nemusel nikomu zvyšovat krejní tlak. Mimo jiné bylo v něm uvedeno, že Lenka Fojtíková, Bohumil Petratur a Josef Bogar zaspali dobu ve věci, že zapominají na lidi v obci, kteří pro svoji práci ve věci krojové kultury by neměli být opomíjeni.

Za svoji osobu uvádím, že jsem úplně nezaspal. Už v 8. čísle tohoto časopisu jsem uvedl příspěvek "Náš kroj – naše pých", kde jsem obšírně popsal součásti blatnického kroje, postup a způsob vázání látek a uvedl jsem i 4 ženy, které ovládají šití krojů a vázání látek.

Ale to jen na okraj. Já už jsem měl předtím vytypovaný případ ženy, která v největší míře si uznání a poděkování za svoji práci zaslouhuje. K uvědomění této skutečnosti bylo jen třeba zvolit pravý čas. Pro mě je to paní Božena Páčová, roz. Bogarová, moje spolužička ve zdejší škole. Je nejmladší z našeho ročníku a proto bylo třeba nepředbíhat ten nejvhodnější termín.

Antonina. Je to práce drobná, ale o to namáhavější a odpovědná. Mimo jiné jde o dobrou pověst poutního místa před zraky tisíců poutníků. Nejprve je třeba sehnat materiál papírový, spojovací, množství zelené a „barvínek, křašpánek“ a dnes už není jednoduché sehnat obilní klasy do Děkovného věnce. Je třeba vyrobit ručně stovky rážiček, připevnit je na zelený podklad a pak zovést. Tu vše většinou bývá v režii paní Boženy. Je duší všech těchto příprav vnější výzdoby. Neúnavně připravuje, organizuje a povzbuzuje. Její elán v jejím poolehnaném věku je obdivuhodný. Další obor její činnosti je předfukávání modliteb a předzpěvování písní. Je velkým uměním nastavit začátek písně, aby vyhovoval ostatním zpěvákům v kostele. Organizuje a duchovně vede autobusové poutní razedy ke všeobecné spokojenosti účastníků. No a velmi záslužnou její službou je i strojní nebožtíků do rakve, mnohdy

za vteřinových okolností, kdy nikdo z pozůstalých k tomu nemá odvahu.

Nemohu vyčerpat všechno, čím paní Božena přispívá k dobrému soužití blatnické veřejnosti. Prodlála už i několik vážných úrazů, ale její přirozená odolnost a důvěra v pomoc Průzřetelnosti přispívá k jejímu překonávání potíží.

No a za všechnu Tvoji dlouholetou práci, milá paní Boženko, jménem svým, jako Tvůj bývalý spolužák i jménem ostatních spolužáků i blatnické veřejnosti Ti skládám svůj dík a vděčnost. Tvé narozeniny jsou zapsány na poslední straně v matrice narozených ročníku 1920, ale jsou Tvou prací důstojnou jeho ozdobou. Do dalšího času 3. tisíciletí Ti přeje hodně zdraví. Největší odměnu Ti jistě dá spravedlivý a milosrdný Bůh podle „velikosti a množství svých zaslíbení.“

Bohumil Petratur

P. S.: SLOVO PRO PANA ANONYMA

Nevím jaké byly Vaše představy o mně, když jste musel tak dlouho čekat na mou odpověď. Snad toto moje zdůvodnění Vaš názor přivede na přijatelnou míru. Možná, že osobně asi navzájem nejsme si neznámi. K dokonalosti by snad přispěl stisk rukou nebo několik písmen Vašeho jména.

Možná, že by to stálo za to.

Bohumil Petratur

REDAKČNÍ RADĚ "BLATNICKÉHO ZPRAVODAJE"

Již ve více číslech "Blat. Zpravodaje" se naši občané seklávají s otázkou jak s anonymem? Zásada jak s "anonymem" – je všeobecně známa. Do kůže! Tím více, když je anonym lživý, nenávistný, s úmyslem urazit, ponižet.

Je-li však někomu dána možnost veřejně urážet poctivé a čestné občany lživými, nenávistnými a hrubými způsoby, jak jure byli svědky v posledním čísle "Blat. Zpravodaje", pak členové redakce mají velkou odpovědnost.

S jakými pocity to rodina Vyskočilova a Němčických přijala? Kому to slouží? Sympatie anonyma pro některé členy či člena obec. zastupitelstva má lást nedůvěru k ostatním? Nemají všichni stejnou vůli a snahu pracovat pro dobro celé obce? Můžeme doufat, že poslední "anonym" bude omluva? Kdež by hodnotě příspěvků v "Blat. Zpravodaji", jimiž i mnohé jsou,

tiřily vzájemnou úctu, sousedskou a duchovní pohodu mezi všemi občany Blatnice pod Sv. Ant.

Budař St.

K DOPISU PANA BUDAŘE

Pana Budaře si velmi vážím a je mně taky jasné, že anonymy patří do koše, ale chtěl jsem občanům ukázat, jaká zloba se v některých z nich skrývá nejenom k některým lidem, ale vlastně k nám všem. Já sám jsem rád, že se nám podařilo odolat z "Blatnického zpravodaje" slušné noviny a můžu Vám říct, že rodina Vyskočilova včetně paměti pana Němčického nám k tomu hodně pomáhá.

Ruku na srdce pane Budaře, když se oháníme demokracií a svobodou slova, tak si svůj názor může říct svobodně křesťan, komunist, nestraník, lidovec a člen jakékoliv strany v naší vesnici a kdo chce, tak si svůj úsudek udělá vždycky sám. Já si osobně myslím, že to doposud v této vesnici tak nebylo.

J. V.

VÁŽENÍ OBCNÍ PÁNI RADNÍ!

S politováním Vám sděluji, že včerejší selhání mé paměti způsobilo, že jsem se nezapísalil Vašeho včerejšího veřejného zasedání. Chci Vám osobně poděkovat, za velkolepé dílo úpravy Podstaroborské uličky – spíše ulice.

Aby nevzniklo nebezpečí z prodlení, činím tak s 15-ti hodinovým zpožděním písemně.

Když jsem se před 2 roky na veřejných schůzích ozval ve věci nutnosti úpravy uličky, ani zdaleka jsem neměl představu dnešního díla. Slabost obecních financí mně dávala představu terenní úpravy, malého rozšíření cesty a pak panelového pokrytí. Dnešní hotové dílo i s okolní úpravou silnice musí mít překvapit všechny, kteří s úpravou jako nutnosti počítali.

Díky mě i díky širší veřejnosti za vydařené dílo, patří především panu projektantovi, dále správci obecních financí, že na práci nastřádal, samozřejmě i Vám ostatním členům zastupitelstva, kteří jste na schválení projektu dali svůj podpis a netrpě zapomenout ani na ty, kteří práce prováděli.

Dokonalé provedení úpravy této komunikace a její účelnost, bude jistě dobrou vizitkou činnosti Vašeho volebního období.

Ještě jednou Vám za toto dílo děkuji a přeji Vám hodně stejných úspěchů po dobu Vašeho volebního období i ve 3. tisíciletí ve službách občanům a zvelebováním obce Blatnice p/Sv. Antonínem.

Blatnice p/Sv. Ant., Petratur Bohumil, 15. XI. 2000

K DOPISU PANA PETRATURA

Co dodat? Myslím si, že společné dílo se podařilo a je třeba opravdu poděkovat všem, co se na něm podíleli, ale hlavně pracovníkům, tzv. rychlé rotě, kteří toto dílko vybudovali. Už méně je třeba poděkovat především projektantům, kteří vytvořili tři projekty a ani jeden se nepovedl, ale i to se stává, kdo nic nedělá, nic nepokazí.

J. V.

VIZITKA OBCE

Každý návštěvník, který zavítá do naší obce za účelem návštěvy nějaké kulturní akce, např. výstavy vín nebo hodové zábavy, ihned po vystoupení z vozu na parkovišti před obecním pobytinstvím pochopí podle čeho se obec Blatnice jmenuje. Bláto a kamery velikosti mužská pěsti opravdu do středu obce nepatří. Takéť nezapevněná komunikace, která z tohoto parkoviště vede k obydleným rodinným domům nemá v obci obdoby.

Víme, že se obecní úřad bude vymlouvat na nedostatek finančních prostředků, ale všichni vidíme, že na jiné akce se peníze vždycky našly.

*Rodiny: Mačalová, Paríková, Chrást, Ondrušková, Stráková
(doslovné přeptí)*

Přijezlová komunikace k rodinným domům v obci Blatnice v roce 2000 →

K DOPISU RODIN

Rodiny nepodepsané pod tímto dopisem mají špatnou pravdu, ale taky by si měly uvědomit, že v tomto prostoru se loni budovala kanalizace a vodovod, takže terénní úpravy jsou trochu problém. Myslím si, že prostor od restaurace Adriana až po dům rodiny Strákové by se měl řešit jako celek a ne tak, jak si někdo pomyslí a myslím si, že i na tuto část obce se brzy dostane.

J. V.

VÁŽENÍ PŘÁTELE (REDAKCE)

rada bych vám několika větami chtěla poděkovat za Vaš opravdu hodný zpravodaj. Máte v něm zahrnuto zajímavé čtení z dob minulých, informace, nabídky, fotografie z minulosti i přítomnosti. Vyniká opravdu pestrostí, vždy se těším na další vydání, zatím je na mě paratováno. Čtenář si v něm najde zdroj zábavy i poučení. Sama jsem v představenstvu a kulturní komisi a vím, kolik to dá práce sestavit jenom ročenku, natož 4x zpravodaj v tak širokém rozsahu jako Vy. Také bych Vám přála méně anonymů, vždyť dnes je demokracie, takže se může každý za svůj názor podepsat a nemusí se bát persekuce a nebo, že by snad za to trpěla celá rodina. Já jsem to v 50. letech zažila na vlastní kůži.

Přeji Vám všem hodně zdraví, úspěchů a dobrých nápadů a vůbec všeho nej i všem čtenářům.

Václav Čtenářka Ondrušová Ludmila, Kněždub

Snaž se můžu těšit i na nějakou malou spolupráci s Vámi.

K DOPISU PANI ONDRUŠOVÉ

Děkujeme za hezký dopis a těšíme se takéž na Vaše krásné příspěvky.

J. V.

HISTORIE OBCE

MUSEUM J. A. KOMENSKÉHO, ZPRÁVA ZA ROK 1964

(1. část)

II. KOMENŠTI A DAREMNIČKOVÉ V BLATNICI

zpracováno z min. čísla

Nepředstavuje nic mimořádného, jenže budeme předpokládat, že blatničtí Komenští byli oba nebo jeden z nich strýcové Jana Amose. Jan Daremniček, o kterém však po roku 1620 není nikde zmínky, ani o Komenských v Blatnici, zřejmě emigroval i s Komenskými a to ještě před vydáním knížecího patentu a jinovčích. Jan Daremniček měl za manželku dceru některého Komenského a z jeho dceřiny Anna byla neteří J. A. Komenského. Pravděpodobnost této

domněnky není oslabena ani skutečností, že nemáme žádného písemného dokladu o vztahu rodin Komenských a Daremničkových v Blatnici. Těžko si způsobuje spíše otázka, proč Komenský věnoval nově vydávanou knihu Anně Daremničkové. Nemáme jiné vysvětlení než to, že existovaly mimořádné úzké a trvalé vztahy slavného pedagoga ke Komenským a rodině Daremničkové v Blatnici.

O tom, jak se vytvořily, můžeme vyslovit jen domněnku. Máme dostatek zpráv z oberskobrodského městského archivu, že větší část měšťanů si obdělávala vinice v Blatnici sama a otec Janův Martin, který tam vlastnil dva vinohrady, jistě netvořil výjimku. I ti, kteří si vino-

hrady sami neobdělávali, při větších pracích, kopání, zmitání, zadoukání "kolé", nebo zvlášť při vinobraní, byli vždy osobně přítomni. Seznámení Jana Amose s jeho blatnickými příbuznými mohlo nastat právě při vinohradnických pracích, neboť bylo starým zvykem, který se udržel až do dnešní doby, že rodiče brávali děti do vinohradu s sebou. Není také pochyby o tom, že Jan Amos při cestě na prázdňany, nebo kdykoliv šel do Strážnice nebo zpět domů, zastavil se v Blatnici, kterou procházel, u svých příbuzných – Komenských nebo Daremničků. Jiné pravděpodobnější vysvětlení nemáme ani nemůže být.

V roce 1592 a 1644 vzpomíná se bratrský sbor a v roce 1594 bratrská škola ve

Veliké Blatnici. Bratrský sbor měl v Blatnici čtvrtlánní grunt, vinohrad a Horní louku v Blatničce. Správcem blatnického sboru byl v té době bratr Jan Jordan. Obec byla převážně bratrská a farní kostel byl přeměněn na bratrský sbor. Literární bylo méně a jejich knězem r. 1592 byl Pavel Hrubec. Katolíků bylo velmi málo a v té době neměli ani faráře.

Příbuzní Komenského v Blatnici byli bratrského vyznání a po vydání patentu o nekatolících nebo i dříve se vystěhovali. S nimi emigroval spřízněný Jan Da-

remníček s dětmi, z nichž jedno byla Anna, neteř Jana Amose Komenského.

Podle správných register panství ostrožského v době narození Komenského r. 1592 byli v Blatnici usedlí na půlláních gruntech Eliáš Komenský a Štěpán Komnianský. Oba byli majiteli Horních luk v Malé Blatnici, ze kterých platili Štěpán čtyři slepice a třináct grošů, Eliáš tři slepice a třináct grošů. Podobně Jan Charemnický. V Malé Blatnici měl také louku správce bratrského sboru z Veliké Blatnice bratr Jan Jordan.

O Štěpánu Komnianském se zmiňují půhonné knihy z r. 1596, kdy se o něm z půhonu dovidáme, že byl v jakýchsi sporech s měšťany lipovskými. V půhonech se uvádí, že podzimního času roku 1595 orali Štěpán Komnianský, Jira Nezdenský a Jan Šprinc a jimi poddani z Veliké Blatnice do gruntů městečka Lipova. Ovšem nešlo tu o nové spory, ale o velmi staré spory s usedlými lipovskými, které trvaly více než tři století a byly ukončeny krátce před koncem 18. století. Tyto spory, které kdysi zavimily hrabivé vrchnosti strážnická a ostrožská, si vyzádaly mnoho obětí i na lidských životech.

K 330. VÝROČÍ ÚMRTÍ J. A. KOMENSKÉHO

(il. "Komenský žil pod ochranou Žerotínů" – Pavel Cibulka)

V nizozemském Naardenu zemřel před 330 lety 15. listopadu 1670 biskup Jednoty bratrské Jan Amos Komenský. Touto mnohostrannou osobností, která šlfi svých zájmů vpravdě renesanční, svým myšlenkovým zakotvením spíše barokní, se vzpírá tomu, aby byla popsána v jednom článku. (Zabýváme se v 50ti studií pana Vyskočila).

Rozhodl jsem se proto zaměřit se na Komenského mládí, které tento učenec prožil převážně na rodné Moravě.

Komenského rod pocházel z Uherska, odkud jeho předkové přišli koncem 15. a v průběhu 16. stol. na Moravu. Jmenovali se původně Segeslové, teprve když Komenského dědeček Jan zakoupil fojtovství v Komní, přijala tato větev rodu jméno Komenský.

Jan Amos se narodil 28. března 1592 na neznámém místě uherskobrodského měšťanu Martinovi Komenskému. Spor o otázku Komenského rodiště vedou spolu Uherský Brod, Nivnice a Komňa a, jak uvádí přední znalec dějin Moravy Josef Válka, všechny obce s pádnými důvody. Po smrti rodičů byl vychováván ve Strážnici, kde působil bratrský sbor pod ochranou Žerotínů. Tento mocný rod se chlubil tím, že v něm od času Jana Husa nebylo žádného papežence.

V 16-ti letech byl Komenský příbuznými vyslán na bratrskou školu do Pterova, kde jako nadaný student zaujal i vůdce moravských nekatolíků Karla Staršího ze Žerotína. Roku 1611 odešel na 3 roky na evangelickou akademii v severoněmeckém

Herbonu a navštívil i jiná německá univerzitní centra. Po návratu na Moravu působil Komenský na bratrských školách v Pterově a Fulnecku.

Karel ze Žerotína jej pověřil sepsáním práce o dějinách Moravy a o žerotínském rodu. Tyto Komenského spisy se hohuželi nedochovaly, ale z pozdějších citací víme, že Komenský spojil moravské Žerotíny s ruskou dynastií Rurikovců.

Komenského první profesní kroky spadaly do doby zostřených politických a náboženských konfliktů mezi katolíky a protestanty, jež se nevyhnuly ani Moravě. Komenský nezůstal stranou a byl jedním z autorů evangelického polemického spisu Retuůk duchovní proti Antikristovi a svodům jeho, v němž varoval před nebezpečím habsbursko-katolické výbojnosti a vyzýval k sjednocení evangeliků.

Následně povstání českých a moravských stavů by jistě našlo v Komenském oddaného přívržence, kdyby nebylo postoje jeho dobrodince Karla Staršího ze Žerotína, který zůstal Habsburkům věrný. Komenského osudy v této době však zůstávají nejisté.

Po vítězství vojsk císaře Ferdinanda II. byli kazatelé Jednoty bratrské vypovídáni jako první. Z počátku náležali ochranu na panstvích nekatolických vrchností, jejichž statky nepodlehly konfiskaci. Komenský musel přehnout z Fulnecku na Žerotínovo panství do Brandýsa nad Orlicí. V Brandýse pak napsal známý spis Labyrint světa a ráj srdce, který latinskou předmlouvou děkoval Karlu ze Žerotína.

Roku 1625 vypudila Komenského císařská moc i z brandýského azylu a bratrský učenec se uchýlil do Krkonoš na samé hranice české země na statek Jiřího Sádceckého ze Sloupna, kde se připravoval na odchod z vlasti. Komenský definitivně opustil české země v únoru 1628. (doslovný přepis)

**(VI. ČÁST) DOBA
PROTEKTORÁTNÍ***(pokračování z min. čísla)***R. 1945 – 1948**

Školní rozpočet na rok 1945 činil 45 000,- Kčs. Poškozená školní budova několika dělostřeleckými zásahy byla na podzim opravena nákladem 70 000,- Kčs, takže obec vyplatila v r. 1945 škole obnos 120 289,55 Kčs. Okresnímu národnímu výboru na pomoc postiženým válkou bylo zasláno naší obcí 63 775,- Kčs. Za kopání zákopů vyplatil okresní nár. výbor v Uh. Hradišti našim občanům 22 172,50 Kčs. Hospodářská správa Rudé armády vyplatila zemědělcům za dodané obilí, brambory, seno a dobytek celkem 274 280,65 Kčs. Na katastru naší obce bylo mnoho vybuchlých granátů a min. O jejich zneškodnění se zasloužil Frant. Míčka, rolník č. 68 a Martin Vaněk, dělník č. 278. Také vojáci pomohli při jejich zneškodnění a obec jim vyplatila 7 700,- Kčs. Na obnovení veřejné knihovny byla podniknuta v obci sbírka knih a peněžních příspěvků. Bylo darováno 246 hodnotných knih a místní národní výbor přispěl na nákup nových knih obnos 4 000,- Kčs. Pro chudobné občany a početné rodiny vyplatil okresní národní výbor v Uh. Hradišti částku 73 500,- Kčs a místní národní výbor vyplatil přestárlým chudým 5 550,- Kčs. Obecní příjmy činily v roce 1945 obnos 1 734 766,80 Kčs a vydání činilo 1 727 197,95 Kčs.

Zima začala koncem prosince a byla velmi tuhá a bez sněhu. Koncem února se náhle oteplilo a začaly jarní práce. Jaro bylo příznivé a velmi teplé, takže se velmi brzy začalo s osětím jafin. Mezinárodní úkce UNRRA velice prospěla našemu lidu, takže bylo dostatek potravin i textilního zboží, které se prodávalo na body šatek z druhé světové války. Také lístky na potraviny zůstávaly dosud v platnosti.

Dne 26. května 1946 byly konány volby do Ústředního Národního shromáždění. Výsledky voleb v naší obci byly tyto: čsl. strana lidová obdržela 749 hlasů, KSČ 283 hlasy, strana nár. socialistů 252 hlasy, strana sociálně demokratická, do níž vstoupil značný počet rolníků jen 155 hlasů a prázdných lístků bylo odevzdáno 8. Podle výsledků voleb do Ústředního národního shromáždění byla provedena rekonstrukce národního

výboru. Dne 6. července při první schůzi místního národního výboru byl zvolen předsedou Antonín Bezděk, rolník a obchodník č. 172 za stranu lidovou, prvním náměstkem Ant. Maša, zaměstnanec čsl. st. dráh č. 597 za stranu komunistickou a druhým náměstkem Frant. Smějsík, rolník č. 141 za stranu lidovou.

Dne 1. května 1946 projížděl Blatnicí první vlak z Veselí nad Moravou až do Nového Města nad Váhem, protože Němci vyhozený viadukt u Lipova byl znovu vybudován. Slavné jízdy účastnil se ministr železnic generál A. Hasal s chotí a řada vysokých funkcionářů. Dne 29. června navštívila naši obec a pouť u sv. Antonínka americká delegace v čele s Alex. Moorem, předsedou Všesvětové organizace Červeného kříže, dále ministr pošt ČSR Msgr. Frant. Hála a mnoho jiných významných osobností. Jejich vlastnoruční podpisy jsou ve staré pamětní knize.

Dne 6. srpna usnesl se Místní národní výbor k provedení příprav pro stavbu nové měšťanské školy na trhovisku a přilehlých Novosadech. 16. září stavbu školy odhlasovala jednomyslně místní školní rada a již 2. října byl pověřen ing. arch. Stanislav Kučera z Brna, aby vypracoval plány a rozpočty na stavbu školy a učit. domu. Dne 9. října usnesl se Místní národní výbor na výpůjčce 10 milionů Kčs u Zemské hypoteční banky v Brně. Svě pozemky v Novosadech darovala převážná většina občanů zdarma a jenom někteří žádali po obci za náhradu jiný pozemek.

Úroda obilí byla průměrná, ale předepsaná dodávka 14 vagonů obilí byla splněna. Za to úroda hroznů byla velice dobrá, takže 10 vagonů hroznů bylo odprodáno vinařským družstvům v Bzenci a ve Strážnici. Občané dodali v tomto roce 196 000 kusů vajec.

V tomto roce vyjednal Místní národní výbor s ČSAD pravidelnou autobusovou linku Veselí-Suchov přes Borčice, poněvadž blatnické nádraží je přes 2 km od obce. Dále byl zřízen veřejný rozhlas nákladem 145 000,- Kčs. Na chudinských podporách bylo vyplaceno 10 uchazečům 18 200,- Kčs.

Dne 28. října byla na budově radnice odhalena pamětní deska na oběti německého fašismu. Slavnostního odhalení se účastnila čestná četa vojska z Uh. Hradiště. Deska byla pořízena nákladem 3 850,- Kčs. Pozůstatky neznámého rus-

kého vojína, pochovaného v parku u mlékárny před pomníkem Svehly, byly exhumovány a odvezeny do Uh. Hradiště. Pietního aktu při odvozu se účastnila celá obec. Celoroční příjem obce činil 629 545,65 Kčs, vydání 621 591,75 Kčs.

Rok 1947 začal velmi příznivě. Pokorné zimě se brzy rozjařilo, takže za krásného počasí započaly jarní práce a seti již začátkem března. Zemědělci, kteří zaseti včas jafiny, kukuřici a nasadili včas brambory, utěšovali se v měsíci dubnu, že úroda bude velmi pěkná. Také úroda hroznů poskytovala dobrou pohodu a rychlým vývojem naději na velkou sklizeň. Avšak nesmírné sucho překazilo všechny plány a naděje. Od jara až do konce července neukázal se ani mráček na obloze a ani žádné rosy nebylo. Následkem dlouhotrvajícího katastrofálního sucha, jakého nebylo v obci pamětníka, obilí zeschlo a jafiny jen místy zakrývaly holou zemi. Jen časné zaseté obilí částečně vymetalo a přineslo nepatrné klásky s málo zrnky. Píce pro dobytek také nebylo. Bída a hlad hrozily našemu lidu. Sklizeň obilí byla žalostná; seklo se travními kosami, shrabovalo se hráběmi a bez vázání nakládalo se jako mrva do žebřinových vozů vystlaných plachtami, aby ani jedno zrno nepadlo na zmar. Po výmlatu neměli zemědělci obilí ani pro svou výživu, ani na seti, ani pro dobytek. Nastal překotný odprodej dobytka; každý si ponechal jen to nejnmutnější. Byly organizovány mezi zemědělci brigády do pohraničí, aby si opatřili a zajistili nejnmutnější seno a slámu na zimu. Úroda brambor, zvláště pozdních, byla také velmi špatná. Také úroda hroznů byla velmi slabá, následkem sucha list zežloutl a opadal, takže vinobraní se muselo konat již 15. září. Hrozny měly velkou cukernatost, a to až 22°, byly však malé a pro nedostatek živiny málo vydatné.

Za těchto okolností hleděl lid k bližší se zimě většic s nejvážnějšími obavami. Měl hrůzu před bídou a hladem. A co měli dělat dělníci a občané měst? Těto nepříznivé hospodářské situace využívaly reakční živly k politickému štvření proti komunistické straně a Sovětskému svazu. Avšak Sovětský svaz zachoval se k naší republice vpravdě velkolepě. Dodal nám za velmi příznivých podmínek 400 000 tun obilí. V tak velmi těžké době poznal náš pracující lid, kdo je jeho dobrým a věrným přítelem, a kde má hledati ochranu. Naše vláda poskytla poškoze-

ným zemědělcům zvláštní příspěvek na zmírnění škod způsobených suchem, jenž činil několik miliard Kčs. Jen zemědělci v Blatnici dostali v r. 1948 příspěvek 434.000,- Kčs, kterýžto obnos rozdělila zemědělská komise mezi postižené podle výměry a velikosti škod. Následkem sucha byly přechodně sníženy přídele mouky a cukru na potravinové listky. *Kronikář Alois Novák*

ODBOJ PROTI FAŠISMU ZA OKUPACE V BLATNICI POD SV. ANTONÍNEM

(II. část)

TOUHA PO ZBRANÍCH A KROK DO "OBRANY NÁRODA"

K Žitňákům do Blatnice každým rokem začátkem prázdnin jezdila z Prahy na návštěvu rodina Filipkových. Měli řeznictví a uzenářství. V tu dobu se již začalo proslýchat o "Obraně národa", a když se vzpomnělo o zbraních, o které měl Žitňák největší zájem, pan Filipěk mu přislíbil, že mu nějakou tu pistoli zaopatří. Hned se na odběru domluvili a Žitňák mě požádal, abych jel s ním do Prahy. Jaká to byla ale janda! Nikdy na to nezapomenu. Bývalík z Brna odpoledne zpožděný, přepínání, zpožděný ve Svitavách, České Třebové, Kolíně a od večera namučení v sílečkách celou cestu jeden na druhém až do Prahy. Přijeli jsme kolem 8. hodiny nevyspaní, unavení a těšili jsme se, jak se u Filipků utmýjeme a občerstvíme. Ale jaké překvapení? U Filipků bylo vidět přes výlohu plno gestapa a v chodbě též, a proto rychle pryč a třásti, že nás Filipkovi ani neopozorovali. Ihned jsme zašli do hotelu Merkur, tam jsme po delším jednání pokoj dostali, vykoupili se, najedli a chvíli se prospali. Odpoledne u známé t. Baneris jsem koupil svinžky do baterií, - u nás nebyly k dostání - a ráno rychle z Prahy ven. Od té doby jsme se o Filipkových nic nedovděli.

V době žni se Žitňákům pokazil chladič piva na pivu, který měl přede žněmi koupěný od t. Srůtek z Hronova. Po telefonní urgenci ihned přijel opravář a od něho se dověděl, že v Hronově je nějaká ustávená skupina a že i pan Šef o tom ví. Při dalším telefonickém hovoru s panem Srůtkem se domluvil, že by něco bylo, aby přijel. Pro neúspěchu v Praze jsem si myslil, že už Žitňákovi zašla chuť na pis-

toři, ale zase mě přemlouval, a že si tam mohu objednat lednici na chlazení zboží. Tak jsme se vypravili na cestování, jízda byla lepší, ale když jsme tam přijeli, pan Srůtek musel odjet na rychlo do Drážďan na větší obchodní jednání. Já jsem si lednici objednal a jel jsem ihned druhý den domů, protože pan Srůtek tam měl jednání na tři dny.

Koncem srpna odpoledne roku 1939, přijelo několik hostů na občerstvení k Žitňákům a žádali o umístění zvlášť mimo výčepní místnost, která byla jen pro rychlou obsluhu. Při jejich obsluze se vedlejší místnosti zaslechl Žitňák jméno Štěrba a ihned mu napadlo, že se jistě jedná o pplk. Štěrba v Ostrožské Nové Vsi u lázní. Ihned, jak jsem k němu přišel, mě o tom informoval a domluvil jsem se, že ho navštívíme.

Zajeli jsme k němu, aby mu Žitňák řekl, oč se jedná a zda se něco v odboji nepřipravuje. Žitňák se s ním dobře znal, ale Štěrba se k ničemu nepřiznal a popřel, že by se něco připravovalo.

K Žitňákům též dost často přicházel František Chalánek, bývalý štátní rotmistr, který pracoval jako skladník na nádraží ve Starém Městě u Úh. Hradčité a bydlel v Blatnici. Několikrát jsem ho pozoroval, že mají něco za lubem, ale dělal jsem, jako bych o to neměl zájem. Stejně jsem si myslil, že to Žitňák dlouho nevydrží a že to z něj brzy vyleze. Tak se i stalo. Požádal mě, zda bych s ním nezašel do Úh. Hradčité, že si tam chce něco koupit, abych mu v tom poradil.

Místo do Úh. Hradčité jsme jeli přímo do Starého Města za Chalánkem, kde si chtěl Žitňák ověřit, zda je vše pravda, co mu sdělil. Tam jsme si ověřili, že vše, co se Žitňák od něho dověděl, že pracuje v "Obraně národa" a že tam skládá spousta bedýnek se zbraněmi, granáty

a jiné zbrojní materiál. Chalánek nás zároveň požádal, zda bychom mu nezjistili někde přechod přes slovenské hranice, aby byl ve větším klidu v případě prozrazení a aby měl přechod zajištěn.

S podmínkou, že nás neprozradí, jsme mu tu pomoc přislíbili a hned druhého dne jsme se vydali na průzkum do Velké nad Veličkou. Jeli jsme na kolech, byli jsme na to zvyklí, krajina nám nebyla cizí, ale lidé nám byli neznámí. Tak jsme to zkusili u otce jednoho známého kluka, se kterým jsem proti němu hrával fotbal, ale ten se nám vymlouval a prosil nás, abychom se o něm ani nezmiňovali, že jsme u něho byli, a že ani on neřekne, že jsme byli my u něho.

No, začátek špatný, konec může být dobrý, jsme si říkali a jeli jsme dál. Žitňák si vzpomněl na jednoho, se kterým cvičoval na sokolských cvičeniích. Zeptali jsme se na něho a ten člověk nám řekl, že on bydlí v Hrubé Vrbce, ale že jezdí do Myjavy a že za chvíli přijíždí vlakem - Tak rychle k vlaku, ale zda ho za tak dlouhou dobu pozná? Mnoho mužských nepřišlo. Tak jsme jednoho zastavili, totiž Žitňák sám, aby se dvou mužských tekl, a byl to právě on, a též se na Žitňáka nemohl upamatovat. Po určitých připomínkách si na to vzpomněl, a když jsme mu řekl, oč nám jde, světil se nám, že v tom pracuje a bude-li potřeba, můžeme, ale jen s určitou osobou přijet. Dal nám adresu a s radostí jsme se po rozloučení nastěhovali na Novou Lhotu, kde měl Žitňák známého z vojny.

(pokračování příště)
(Čerpáno z brožurky - "Odboj proti fašismu za okupace v Blatnici pod Sv. Antonínem" - k 50. výročí vítězství konce 2. světové války - připravil Vladimír Grebeníček - Uherský Ostroh 1.)

ZE ZÁPISKŮ PANÍ UČITELKY HÖSSOVÉ

(Pokračování)

O HLUCKÉ KAPLIČCE (Z HLUKU)

Ani hodinu za Hlukem v poli "Pod Bahima horama" stojí u potoka, jenž se nazývá "Borlický", kaplička. Kaplička je bez oken, bez dveří, s malým, už značně pokřiveným křížkem na střípce. Je prý na místě, kde se naši stázili s Prusy nebo-li Prajdy. A opravdu, když se tam kopala, našlo se v prsku mnoho kostí, mečů a přibic. A každý den o půlnoci tam blízko na splavu prý vodník ostří

důstojníkům meče a ozývá se tam blahol trub a poňic a křik vojáků a za nimi jede na ohnivém koni rytíř a průvod uzavírá zástup strážidel.

Podle jiné hlucké pověsti vznikla kaplička takto: Za císaře Zikmunda bylo u nás mnoho německých kněží Jezuitů a také na Velehradě. Tito kněží lid domácí velmi utiskovali, byliť lidé v okolních dědinách tehdy protestanty. Když už tedy nemohli děle snášet tuto pronásledování pro víru, vzburili se, ale Zikmund poslal Jezuitům na pomoc dvě vojska. Jedno šlo od Velehradu a druhé od Javotiny a obě vojska se spojila u Hluku, až kam lid před nimi ustoupil. Strhla se krutá bitva, ve které byli protestanti poraženi. Na bojišti psů byla na jejich památku postavena ona kaplička. Když ji později hluckí občané opravovali, kopali kolem i pod ni, ale nenašli nic, mimo několik kostí a nějaké staré zbraně. Od těch dob se tamějším polím říká "U kapličky".

PODZEMNÍ CHODBA POD "STAROU HOROU" (Z LOUKY U VESELÍ N. M.)

Válčový mlýn v Louce byl za dávných časů součástí louckého panského dvora. Mezi mlýnem a tynějším sýpkami, tehdejší tvrzí, je sklep, který prý vede pod kopcem, zvaným "Stará hora", až do Hluku, ačkoliv Hluk je od Louky vzdálen 9 km; a v Hluku jsou také zbytky takové panské usedlosti. Touto tajnou podzemní chodbou byla prý obě tato panská sídla spojena.

Ale ať už je tomu jakkoli, byl sklep dlouhý a sahá hluboko do Staré hory, snad až na její severní svah, jenže jeho zadní část se počala časem sesouvat a majitelé ji zazdili. Chodba byla asi nouzovým východem, jímž majitelé panství pechali, když je nepřítel násle přepadal. Ostatně takové tajné východy byly téměř u všech starých hradů, tvrzí a zámků.

Z BLATNICKÉ FARNOSTI

PROSINEC

Jednou před čtyřiceti lety jsem byl ráno probuzen panem kostelníkem, který řekl: "Jožko vstávej, všecí ministranti sů nemocní, musíš jít ministrovat na toraty." Já, vyděšen z té pocty, svázán odpovědností, jsem vyšel z našich vrat před šestou hodinou ranní, osamělý vstoupil do tmy a prosincové fujavice a bylo mně, jako bych šel do vyhnanství. Věděl jsem sice, jak mají vypadat úkony ministrantů, ale ten pocit odpovědnosti mě tehdy úplně zničil. Navíc jsem na to byl sám, druhý ministrant nepřišel, a tak jsem si připadal jako osamoceny, ve voze zaptažený klůň, ještě k tomu "netáhavý". Byl jsem tak zmaten, že jsem dělal jeden klůň za druhým. Spletl jsem zvonečnické, nezvládl, co kdy podat a vzít, spustily se mi slzy a tak jsem se proplakával ke konci té adventní měsíce, že jsem dokázal znejistěti natolik klidného a dobrého člověka, jakým byl páter Bachan. Navíc jsem měl na nohách boty zvané gamply, s kovovou podkovou, a ty boty na kachlíčkách před ostřelým hrozivě klapaly. Tak jsem ten advent začal svým malým neštěstím, abych ho zakončil o to šťastněji. Na Štědrý den jsem dostal brusle - kanady a myslel jsem, že se radosti pomenu. To vše jsem silně prožíval, aniž bych tušil, že stejně je tomu i v životě, že štěstí klíče v duši kolikrát už ve chvíli, kdy dozrívá smutek; aniž bych tušil, že štěstí a neštěstí jsou spojenými nádobami, které málokdy odhalují svá tajemství; aniž bych tušil, že lidé se přenášejí přes ta tajemství ne tím, že by je chtěli za každou cenu odhalit, ale proto, že respektují danou zákonitost přírodního i lidského času.

Tajemné období adventu a závěru roku pro nás tehdy začínalo svátkem svatého Mikuláše, kdy jsem věřil, že Mikuláš s andělem se spouští u kostela z nebe po mašli a čerti se sem proderou ze žhavého zemského nitra dírou v zemi. Ale nikdo to nikdy neviděl. Přestože to spouštění nebylo viditelné, tak se pátého prosince dědina zaplavila čerty a Mikuláši, a to bývaly chvíle napjatého očekávání. Jakmile za vraty zarachotil řetěz, byla děcka hned za kamny. Mě jednou jeden takový čert krutě strašil a zle na mě durázel i přes mého otce, přestože jsem se pomodlil a řekl básničku. A když na mě nemohl, tak najednou přiskočil ke stolu, uchopil tam hrnek mlíka a obrátil ho do sebe. Já jsem byl tak překvapen, že mimozemská bytost pije mlíko, že jsem se v tom pláči zachechtal, až mně vyletěla svička z nosu. Tak jsem návštěvu Mikuláše a čerta končil přeléváním strachu a pláče ve smích a veselí. A rána jsem nemohl dočkat, protože za okno stařenka nakhystala sláměčku a do ní Mikuláš v noci naložil čokoládu, cukroví, jablka a ořechy a taky trochu uhlí, jakožto poměr onoho zla, co jsem za ten rok napáchal. Byla to odměna, byl to symbol a celý ten mikulášský svátek byl zákeřně krásný a posvátně hrzný, protože abychom dostali ty dárky, museli jsme projít očistou před nadpozemskými bytostmi - nikdy jindy po dědině tak silně a opakovaně nezměla věta: "Já už budu hodný."

Čas po Mikuláši byl obdobím odpočinku a očekávání. Podzimní práce bývaly skončeny, a tak stařečci zařivali plátněné pytle, pletli ze slámy povflala a otcově

fezali dřevo, aby bylo čím topit, až přijdou mrazy, aby v domech hořel oheň a v rodinách bylo živé teplo. Vinaři stáčili víno a nosili ho domů ve slaměných sotůrcích, aby ho po narezlé cestě nerozšli. Noci byly dlouhé a "deň jak hrst", i když koně ráno bíli do hranů bez ohledu na tmu. "To jsme vyskočili z lůžka, pokludili dobytek a ještě jsme šupli pod duchno, tá bývala dřího teplá," říkala mně moje maminka. Celý kraj jako by chtěl spát a lidé nikam nespěchali, nikam nejezdili, co potřebovali, to si vyrobili a co vyrobili, tak spotřebovali. Čas se v té adventní době zastavil. Hlavně pro nás, pro děti, protože jsme se nemohli dočkat. Žili jsme v očekávání Štědrého dne a Ježíška. Také jsme čekali na led. Čekali jsme na snůž. Čekali jsme na zabijačky. Na feznika, jak do sebe bude na přivítanou házet štamprku slivovice, na ten zabijačkový rituál, na večeri a hovory stařečků o vojních, povodních a požárech. Ale hlavně jsme se těšili na "rozzašení zabijačky". To byla činnost nejpřitažlivější, protože jsme mohli chodit sami večer po dědině a od těch, kterým jsme přinesli teplá jelita, jitřnice a polévku "obarku", jsme dostávali výslužku, někdy i dvě koruny. Cestou jsme si položili kastrovky a konvičku s polévkou na zem a koulovali se, nebo jen pozorovali poleťující sněhové vločky a snůž jsme měli za krkem, snůž jsme měli ve vlasech a na zemi po nás ve sněhu zůstávalo kolečko od teplého nádobí. My, jako děti, jsme mezitím pořad počítali, kolikrát se ještě vyspíme, než přijde Štědrý večer a jeho rytmus, který jsme dobře znali, o kterém jsme věděli skoro všechno, a přesto se na něj

těšili a vítali ho rok co rok stejně vroucně. Nemohli jsme se dočkat, až zhasne světlo, na stromku zapálíme svíčky a budeme zpívat koledy. A potom ta cesta na půlnoční! Ve sněhu bývaly vymetené chodíčky, i proluky mezi domy byly takto upraveny, a tím se propojila všechna stavení v dědině, každé obydlí, i to nejvzdálenější, mělo k sobě vyznačenou cestu. Lidé rádi zametali sněh, s potěšením ametali cestičky a rádi těch cest využívali. Mělo tak k sobě blíz. Světla pouličních lamp se k nám útěce prodírala přes padající sněh a pod nimi procházeli stařečci v dubenáčích a stařenky ve vláničcích, na půlnoční měli nás zvaly zvony a my jsme šli do kostela, kde na kůru hrála originální muzika. Housle, bas, klavírka, ale hlavně list z cirkulárky, který, když se do něj čuklo kladivkem, zněl jako vánoční zvon a jeho zvuk pro mě už navždy zůstane zvukem Vánoc.

Po půlnoční si všichni lidé dobré vůle podávali ruce a přáli šťastné a veselé svátky a my, jako mládenci, jsme chodili po kolodě. Otcové svobodných děvčat nám nalili nových, už jiskrných vín, my je pochválili a šli dál. Šli jsme celou dědinou až do ranních hodin, kdy všichni už spali, ale nám se spát nechtělo, my jsme museli obejít veškerá děvčata, aby se neurazila, abychom jejich domy sešněrovali našim poselstvím a přesvědčením, že nás rádi vidí. Proto jsme dlouho do noci silným hlasem zpívali píseň Stille Nacht, kterou v roce 1818 složil ve vesnici Obendorf u Salzburgu Franz Xaver Gruber, aniž by tučil, že jednou bude buďti i ty poslední hospodáře, u kterých jsme ještě nebyli, protože jsme to dřív nestihli. Ti otevírali dveře od svých příbytků dojemně rozčileni, ale my jsme je dokázali přesvědčit, že Vánoce jsou svátky vzájemného potkávání, respektu

a pokory, ale také obdarování. Koledou, dobrým slovem, vzájemnou přítomností.

Druhý den jsme zpytovali svědomí a seděli doma, protože na Boží Narazení se nikam nechodilo. Zato další den, na Štěpána, se chodilo na službu. "Na Štěpána není pána," volávali všichni chlapi a po obědě se vydávali na službu do hospody nebo do sklepů. Tak jako si dříve čeledínové v tento svátek slávně lepli službu, i oni dospělí muži dnes odcházeli z domu se sdělením, že si jdou hledat něco lepšího, ačkoli vědí, že nic lepšího, než co mají doma, nenajdou. Proto se večer rádi vraceli. Vraceli se do atmosféry Vánoc, protože pravděpodobně cítí, že dodržování tradic a jejich probírání je hlubinnou bezpečností v době, která tradicím přilítá nepřeje. Tradice Vánoc a poselství o zrození Člověka jsou však věčné.

Josef Holcman

ADVENTNÍ DOBA – VÝZNAM ADVENTU

Adventní věnec je od nepaměti symbolem vítězství a královské důstojnosti. I Bible mluví o věnci jako o projevu úcty, radosti a vítězství. Adventní věnec je holdem tomu, kdo je očekáván a kdo zároveň přichází jako vítěz, král a osvoboditel: Ježíš Kristus. Světlo z hořících svíček vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnota a strach, neboť je světlo světa.

Adventní doba nastěší není jenom horečnatým časem nákupů. Má především svůj obsah. A tím je nejen příprava na vánoce! Vyzývá a nabádá k zamyšlení, duchovní přípravě na nejkrásnější svátky roku.

Adventní písně – Vyjadřují obsah a význam doby adventní. Podle biblických prorockých textů jsou sestaveny převážně "roráty". Název roráty pochází z nejnámější latinské advent-

ní písně z Francie: Rorate coeli de super-Rosa nám dejte nebesa, dejte nám spásněle. Tyto staré písně nás spojují s vírou našich předků. Nápěvy i slova písní překlepují celé generace. Dávají nám zakusit společenství církve, které je rozprostřeno přes celá století.

A. K.

MÁTE DOMA BARBORKU?

Do dnešních dnů se zachovaly lidové zvyky z doby nedávno minulé /počátek tohoto století/. Předzvěst Vánoc přináší svátek sv. Barborky 4. 12. Na ten se těšily děti. Když styčily, že večer před svátkem sv. Barborky spustí sv. Petr žebříky, Barborky po nich sestoupí a hodným dítem dají dárky, nehodným vyšlehají větvičkami. Naše moderní doba se poji se sv. Barborky napeřezanými větvičkami třešní, nebo zlatého deště, které na Štědrý den rozkvetou.

Naši prarodiče slavili svátek Vánoc trochu jinak, nežli je tomu dnes. Vánoce byly skromnější, děti zdobily vánoční stromky jablíčky, ořechy, napečeným cukrovím. Na špičce stromku se vyjímala betlémská hvězda z pozlaceného papíru. Lidé si pochutnávali na černé omáčce připravené z ořechů, sušených švestek, fazolové polévce nebo popařených a omákových buchtíčkáč. Večer na Štědrý den bylo zvykem, že se troubila koleda. Kam se tyto zvyky poděly? Koledníci, kteří zpívali po domech koledy, dostávali sušené ovoce, ořechy, cukroví, kus vánočky a jiné pamísky – dnes už nechodí a ani by se s těmito dobrotami neuspokojili.

Dnes jsou pro nás Vánoce svátky klidu, odpočinku a pohody po celoročním shonu. Štědrý večer na jídlo bohatší než jiné dny. Těšíme se na dárky, hlavně děti. Na staré zvyky se jaksi zapomíná.

Popřejme si tedy, aby i letošní Vánoce byly klidné, plné míru a pohody. Na Štědrý den seznamte své děti se starými zvyky, zazpívejte s nimi koledy u vánočního stromečku a rodinná pohoda nám dá sílu do dalších dnů.

A. K.

OKNO DO SRDCE

Anna Kliváková

Vánoční čas nastal nám,
z domů se libá vůně line.
Přprav se každý z nás na tichou noc,
kdy čekáme Spasitele.
Betlémská hvězda zazáří,
zrodí se Bůh v lidském těle.

Vítej nám na svět děťátko
dnes vítáme tě vřele,
však lidská zloba zakrátko
na hlavu tvou vloží korunu trpěle.

Človče druhého tisíciletí,
dej lásku a míru
do srdce tvého přijíti.
Neprohlubuj trnové rány
na hlavě Krista,
nech také lásce k bližnímu
v svém srdci kousek místa.

DLOUHOLETÝ SEN BLATNICKÉ FARNOSTI SE NAPLŇUJE

Sto dvacet občanů naší farnosti se zúčastnilo v neděli 5.11.2000 slavnosti jáhenského svěcení našeho společenství na ing. Františka Bezděka v Českých Budějovicích. Mládež odjela již v pátek odpoledne vlakem, aby společně s ostatními mladými prožila tento důležitý okamžik s celou secesiánskou komunitou. Ostatní účastníci odjíždějí v neděli brzo ráno dvěma autobusy ve tři hodiny za státního deště. Ještě, že se proviant naložil v sobotu odpoledne, jinak by nám všechno zmaklo. Při první zastávce na Vysočině již nepřešlo a na obloze se objevují hvězdičky. Hned bylo všem veseleji a cesta ubíhala rychleji. Ještě kolem Třeboně byla sem tam mlha a již se blížíme k cíli naší cesty. Před osmou hodinou jsme na místě, kde bude slavnost svěcení probíhat. Malé problémy s parkováním se brzy vyřeší a nastává vyložení nákladu, při kterém pomáhají i mladí, kteří právě vstávají. Po vyložení nás přivítal P. Jonda Komárek, farář, který působil dříve v Blatnici a pozval nás na malé občerstvení. Pak následovala oprava a úprava obložených a slavnost mohla začít.

Přesně v deset hodin vešel slavnostní průvod do kostela sv. Vojtěcha, který byl zaplněn převážně mládeží ze všech koutů naší země. V průvodu šlo mnoho ministrantů, kněží a na konci František společně se světcím biskupem Mons. Antonínem Liškou, hlavním celebrantem svěcení. Následovala mise svatá, při které byl František vysvěcen na jáhna. Byl to krásný duchovní prožitek, který většinu účastníků viděla poprvé v životě.

Po skončení mise svaté se ujal slova vysvěcený jáhen František. V první řadě

poděkoval rodičům za své vychování a podporu, kterou mu věnují na jeho cestě ukončit studia a stát se knězem. Dále poděkoval všem ostatním, kteří ho podporují finančně a hlavně modlitbou. Následovalo poděkování spolubratřím všech secesiánských komunit, kde působil, a kteří ho formují na jeho cestě k Bohu. V neposlední řadě vzpomněl, kdy dostal první vnučení na kněžské povolání. Bylo to v r. 1987, kdy vykonával vojenskou zákl. službu. Při dovolené ve své rodné obci se světil místním farář Janu Komárkovi, který je dnes provinciálem všech secesiánů u nás. Tenkrát dostal odpověď, že ještě nenastal pravý čas. Až po sametové revoluci se situace uvolnila a František mohl začít naplňovat svůj sen. Nejdříve se rozhodl, že se stane řeholním bratrem v secesiánské rodině. Nastoupil do Ostravy a později přešel do Hodoňovic u Frýdku-Místku. Po absolvování noviciátu složil řeholní slib ve Frýdku. Potom byl přijat na bohosloveckou fakultu do Prahy. Po přerušení studia nastoupil na praxi k secesiánům do Plzně a poslední roky školy absolvoje v Čes. Budějovicích. Pokud všechno dobře dopadne a bude-li to vůle Boží, budeme v Blatnici v r. 2001 slavit mši svatou.

Po skončení proslovu jáhna Františka přicházejí gratulace ze všech stran, ministranti rozdávají dobré koláčky a všichni účastníci jsou pozváni na oběd. Slavnostního obědu se zúčastnilo přes 300 hostů, převážně mládež. Po dobrém obědě následovala kulturní vložka, kterou připravila místní secesiánská komunita. Vystoupení bylo velmi dobře připra-

veno a všem se líbilo. Přiblížil se odjezd domů, ale některým se nechtělo. V patnáct hodin jsme všichni připraveni k odjezdu v autobuse. Jáhen František nám všem poželal a popřál šťastný návrat domů. Při zpáteční cestě domů nám přálo počasí, bylo slunečno a cesta rychle ubíhala. Ještě jednu malou zastávku v motorestu a za chvíli jsme v Blatnici, kolem dvacáté hodiny vysedáme u Roháče.

Všichni se rozcházejí do svých domovů s poděkováním za šťastný návrat a s pocitem dobře prožité neděle, obohačené o velký duchovní prožitek.

Ladislav Pyskociš

Společnost někdy záse u podobné akce na shledanou!

PAMĚTNÍ KNIHA FARNOSTI BLATNICKÉ

OD ROKU 1898 (část III.)

Za Hradištěm uvidíš na horách „Hříbech“ starý hrad Buchlov s kaplí sv. Barbory. Pod Buchlovem marně oko své hledá věže nynějšího nového Velehradu, kterýž jménem svým kaplí Cyrillskou, blížkým Hrádkem a Rákošem připomíná památku a velikost starého Velehradu, kterýž od Hradiště až sem se snad rozprostíral. Od Buchlova na jihozápad spatrujeme staroslavné Polešovice s proslulými vinohrady; ony Polešovice, v nichž prý po rozkotání starého Velehradu sídlili nástupcové sv. Metoděje biskupově Moravští.

Dále na západ Bzenec /Byzantia/ na bývalém staroslavném hradišti pak

na starém hradišti kostel, jenž dodává malebnosti okolí Bzeneckému zelinářství, ovocenictvím i vínem proslulému. Za lesy Bzeneckými na jihozápad zřítí byly v dáli někdy až míhavé hory Pálavské, na nichž Děvín - Maidberg - Dalimil Královský rukopis - k němuž váže se pověst o Kublájevě Tatarce.

Dým z kominů továren v údolí značí, kde leží stará Břecislava /Levanti-burch/ Hodonín. Rohatec hlízko něhož ubohá Skalce Uberská v dějinách našich tolikrát vzpomínaná. Pak ještě blíže k Blatnici město Strážnice druhdy sídlo našich Kravařů a Žerotínů.

Od Strážnice na východ a severovýchod jsou částečně i révou porostlé sva-

hy Karpát s vrchy Mandátem, Žerotínem, Šumárníkem s lokami Vojšicemi, a na svazích těch a pod nimi milé slovácké dědiny a městečka - Radějov - Tvarožná Lhota, Kněždub, Kuželové, pod nimiž obě Vrbky hrubá i malá, blíže Hrozenová Lhota u níž vrch a dvůr Radošov - Lipov, a Louku nelze s kopci sv. Antonína spatřit, vidíme nad Loukou však vrch, na němž strměl za starých časů pevný hrad. Dále na východ pod vrchem „Hájení“ starodávný městýs Velkou a za ní pod „Hradiškem“ vesnici Javorník, jejíž obyvatelé všichni téměř přiznávají se k víře Helvetské, jsou to však moravští bratři, kteří za císaře Josefa II. přiznali se k víře helvetské, aby pod záštitou vyzná-

ni toho v Rakousku uznáno udrželi se při víře své bratrské.

Mezi kopci za Javorníkem jest lesní údolí „Filipov“, kdež do nešťavna scházivali se Moravští a Uherští Slováci, tito se svým Hurbanem, aby tu sobě a těm slovanským hvozdům Tatarským postězovali na utlačovatele své Němce a Maďary, a utužili se k dalšímu utrpení, ale i k dalšímu vzdoru hrubému nepřátel svých násilí, i k věrnosti k rodnému jazyku a národu.

Nad Filipovem směrem k Javořině pomyslí si dědina „Novou Lhotu - Lehotky, odkud po dalším kraji rozcházají se tamní chudí, ale řečí a krojem svérázní obyvatelé prodávat dřevěné výrobky domácího svého průmyslu jako lopatky, kolečka, trakače, ohřevla, žebříky atd.

Na východ nad Novou Lhotou strní nejvyšší hora zdejších Karpát „Javořina“ 968 m vysoká. Pod Javořinou pomyslí si na kolonii „Vápenky“, kdež v útulné knížecí Liechtensteinské myslivně poslední své dny ve smrtelné nemoci trávil říšský hrabě Klement z Westphalenu velký dobrodinec vší chudiny panství Ostrožského. - 1887

Niže pod Javořinou zřídíme vrchy nad dědinou Súčovem mezi nimiž vyniká Šumárník a Stráž. U Súčova jsou staré

ruiny hradu Kansberka, u luhu Hanzýburk zvaného.

Za Javořinou dále jest hora Lopeník, pod jeho svahy blíže starý městyš Bánov, pak Uh. Brod dřívě a od roku 1898 opět královské město, na sever dále zámek Světlov, a při jasném nebi uřídíme i posvátná Hostýn. Blíže vrchu sv. Antonína v údolí malebně leží prastarý městyš Hluk - bitva na Luckém Hlucském poli a pod famným kopcem sv. Antonína ves Ostrožská Lhota s vinohrady „Hradištska“. V Ostrožské Lhotě bývalo za starodávna 1592 myto na silnici „Jiradské“ vedoucí z Nového města na Váhu na Blatničku a na zaniklou dědina „Smichov“ Ostrožskou Lhotou do Ostroha. V Ostrožské Lhotě cestě té domů se říká Smichovská Cesta ta bývala velmi důležitá, vedla z Ostrožské Lhoty též na Kunovice do Hradiště, a bývala velmi široká, při ní stály mohutné stromy plané hrušky a lípy, z nichž mnohým ještě písařatel těchto řádků se podívoval, a teprve před několika léty ji občané Ostrožsko-Lhotští sázili.

Vrátíme-li se opět ku kapli sv. Antonína, a posílíme odtud v údolí řeky Moravy, a rozhlédneme-li se od jihu k severu, tu spatříme v rovině u řeky Moravy, velkou osadu Znorovy, za stará zvanou „Vno-

rov“ pak Zarazice, město i předměstí Veselí, když byl od Maďarů jat kníže Viktorin syn českého krále Jiřího z Poděbrad a Kunštátu čímž zaviněny byly u větším dílu všechny potomní neúspěchy krále Jiřího naproti vérolovnému uherskému králi Matyášovi Korvímovi.

Dále od Veselí na sever jest osada Milokoš, za stará zvaná Mimokoš, a pak město a předměstí Uherský Ostroh se zámek knížete Liechtensteina, kostelem, cukrovarem, dvorem, onen Ostroh ve středověku zvaný i Ostrov, kdež měli Taborité Moravští pod odpadlým knížetem Bedřichem ze Strážnice onen louspežný tábor, z něhož louspežné a vražedné výpady činili do okolí, i klášter Velehradský vyloupili, mnichy tamní, kteří neutekli na Buchlov, upálili, i blízké Polešovice u Boršice zpusťovali, ale o město Hradiště marně se pokoušeli.

Při louspežích těch jím nápomocní byli páni Hašek z Waldsteina a na Ostroze Petr z Kravař na Strážnici a jimi.

Za Ostrohem na sever leží ves Kvačice - dřívě tam bývala i fara - ve velmi úrodném kraji, který úrodností svou i požehnané Hané se docela vyrovná tak i dále Chýlčice i Nová Ves za stará zvaná Dlouhá ves.

doslovný přepis (pokračování příště)

PODĚKOVÁNÍ

Římskokatolická farnost Blatnice pod Sv. Antonínem děkuje touto cestou všem občanům, organizacím, spolkům a nejmenovaným sponzorům za jejich finanční dary na obnovu fasády a opravu kostela sv. Ondřeje. Dále děkuje všem brigádníkům (kuchařkám, ženám za úklid), lešenářské partě v čele s Václavem Bršlíkem, který odpracoval nejvíce hodin. V neposlední řadě patří poděkování firmám: Renova Strážnice, Statika Lukalčík Zlín, Klempičství Jagoš z Lipova, pokrývačům z Hodonína, Stolařství Václav Bršlík z Blatnice a Obecní úřad Blatnice včetně zaměstnanců.

Náklady na opravu kostela sv. Ondřeje
Zatím bylo proinvestováno: 1.430.650 Kč

Přijem finančních prostředků na opravu:

Sbírka po obci a dary fyzických osob:	480.000 Kč
Sbírka na opravu v kostele (po celou dobu):	140.000 Kč
Dotace od Okr. úřadu Hodonín:	500.000 Kč
Dotace od Ob. úřadu Blatnice:	100.000 Kč
Z pokladny farnosti Blatnice:	210.650 Kč

Zbývá dokončit odvlhčovací kanál kolem celého kostela.

Farní rada v Blatnici pod Sv. An.

MATICE USPOŘÁDALA PRVNÍ DUŠIČKOVOU POUŤ

Z iniciativy Matice svatoantonínské se na kopci svatého Antonínka uskutečnila první dušičková pouť (21. 10.). Po ukončení mše se asi tři sta poutníků vydalo z kaple k nedaleké křížové cestě. „Termín jsme vybrali tak, aby nekoukuroval řadě dalších akcí, které se v regionu konají při příležitosti svátku Všechny svatých“, uvedl předseda Matice svatoantonínské Oldřich Graubner.

Text a foto: Lenka Fojtíková

VĚŘÍCÍ PUTOVALI PĚŠKY NA VELEHRAD

Státní svátek svatého Václava se rozdělil místní věřící uctít v dnešní době ojedinělým způsobem – pěší poutí na Velehrad. Dvaadvácti všech věkových kategorií, od desítiletých poutníků až po lastašedesátileté důchodce, vyrazili do pětadvaceti kilometrů vzdálené baziliky hrad v ramíh rozřezákon.

Ještě před kostelem svatého Ondřeje správce farnosti p. Grzegorz Kotyňa všechny shromáždil a upozornil, že rozhodně nepůjde o nějaký turistický pochod, ale skutečně se vším všudy. "Je to oběť a každý ji může věnovat na určitý úmysl. Václava máme zač děkovat a nebo prosit", zdůraznil. Potom se už vyšlo, přičemž každých pět kilometrů byla přestávka. Na jedné z nich si všichni pochutnali na vyborním guláši.

O jeho přípravu se postarali manžel Josef a Marie Jeřínková. My jsme kuchařka (vpravo) zastihli při odpočinku se sestrami Zdeňkou Petrátarovou a Dobudovou Čábovou.

Po více než osmihodinovém putování vstoupil první na půdu Velehradu starosta obce Ladislav Vyskočil.

Terč a foto: Lenka Fojtíková

OBILNÁ ZRNA – OPORA ŽIVOTA

Trávy jsou rodina rostlin, která zahrnuje všechna obilná zrna ("cereals" (obilí) – z Ceres, římský bůh zemědělství), a jsou nejdůležitějším zdrojem potravy pro lidský druh.

Většina trav je víceletých a mají květy s plátky. Zrna jsou plody a také semena trav a všechna jsou schopna se recyklovat zpracováním surovin z jejich základní konstrukce. Botanicky je většina trav obvykle používána pro potravu jako obilná zrna, vyjma pohanky a quino, které mají stejnou strukturu jako ostatní trávy.

Obilí obsahuje nejvyvinutější semena rostlinné potravy. Jejich embryologické kořeny, stonky a listy odhalují stejný model květeny jaký existuje u plně dospělé rostliny – embryologický proces tak připomíná vývojový proces lidského počtí.

Poživatelná část obilných zrn je jádro – technicky kompletní plod s tenkou a suchou z vajíčka pocházející vrstvou. Některá obilná zrna – například rýže, oves a ječmen mají vnější slupku, zatím co jiná (pšenice, kukuřice a žito) jsou často nazývána "náhla zrna", protože nemusí být před mletím loupána.

Zrna mají schopnost reprodukce velkého množství z jednotlivého zrna, a když jsou konzumována lidskými bytostmi – zvláště celá nezpracovaná zrna – mohou být podpůrně energeticky silná – nejen sexuální, ale také dobře duševně a tělesně. Jsou to výsoké produktivní rostliny s jedinečně postaveným mechanismem pro reprodukci. Energeticky a výživově vyhovující – představuje každé obilné zrno obojí – počátek i konec životního cyklu trávy, obsahuje všechny schopnosti a možnosti celé rostliny.

ZRNO PRAVDY

Obilná zrna mají více než jiné potraviny největší schopnost pro zvyšování lidského potenciálu na všech stupních života. Jejich celková schopnost reprodukce s minimem lidského zásahu (rýže je výjimkou), spolu s jejich přizpůsobivostí a všestranností, umísťují obilná zrna na nejvyšší pozici ve světě potravin. Navíc, tato dobrá zrna obsahují v sobě nejnadějnější řešení světového hladu.

Když základní potravou mnoha tradičních lidí na světě, mají tato klíčová semena za sebou mnoho změn a špatného zacházení z lidského technologického vývoje. Jisté dobytek a drůbež jsou zanedbávány a zneuožívány, a mnoho lidí, zvláště vegetariáni, zdůrazňují svůj soucit a sympatie, soustředěně na masivní úpadek těchto tvorů.

CESTA NAPROTI ZRNU

Jediná cesta k porozumění rozhodující důležitosti obilí je uznat, že hraje roli pramene uvnitř potravinové hierarchie. Většina zdomácněných zvířat konzumovaných v USA je nezdravá a proniknuta degenerativními a infekčními chorobami. Je to přímý důsledek týrání zvířat? Je lidská nehumánnost k zvířatům příčinou těchto problémů – nebo jsou barbarské činy, které tak značně přispívají k bolesti a k utrpení zvířat příznakem velké příčiny?

Pokračující nemoci a týrání zvířat nebude důsledkem ke vyloučení v říši zvířat – ale přehlížení a špatné zacházení s jejich potravinovými zdroji – říši rostlin, vodou a půdou – bude rozhodující při určování osudu nejen zvířat, ale také lidského druhu.

Očistíme životní prostředí a rostliny budou prospívat. Když budou prospívat rostliny, budou přirozeně následovat i zvířata. Lidský druh může pokračovat v přežívání, jen když budou na světě prospívat rostliny a zvířata. Jestliže současný člověk pokračuje ve víře, v iluzi, že zvířata jsou hlavním zdrojem potravy, pak nemůže být konec špatnému zacházení se zvířaty. Energeticky může obilí velmi dobře držet biologický klíč pro vytvoření rovnováhy v mezilidských vztazích, proto musí být obnovena jeho oprávněná pozice naší základní potravin.

V rámci lidského rodu záleží na semenech budoucnost generací, generací, které budou do značné míry určovat osud země. V rámci říše rostlin jsou semena zdroj výživy, minulost, přítomnost a budoucí krev, která je určena, nyní určuje a bude pokračovat v určování lidského osudu lidského druhu.

Energeticky celá obilná zrna konečně harmonizují lidský nervový systém takovým způsobem jako zasahují každou

část těla k stupni sjednocování s duší jako jednotného funkčního organismu.

PŠENICE – KRÁLOVNA OBILÍ

Pšenice a ječmen jsou dvě nejstarší pěstované potravinové plodiny. Historie pšenice a jejího různého kulturního vlivu je fascinující a ukazuje mnoho o důležitosti tohoto všestranného zrna. Jestliže by bylo možné vybrat některé zrno na nevyšší místo v seznamu podle důležitosti, (avšak není třeba tak nyní usuzovat), musela by to být pšenice.

Ze všeho obilí jsou lidstvem v největším množství konzumovány pšenice a rýže. Pro převahu pšenice, dlouhou její historii a fenomenální dopad na vývoj kultury a zemědělství dostala pšenice zasloužené titul "král obilí".

Paleolitický člověk jedl pšenici v devátém tisíciletí před Kristem v údolí na horním Tigrisu. Ponevadž to byla divoká pšenice, byl to již dosti silný vliv na vyvolání usazování, což nakonec připoutalo lidi k místům, kde pšenice rosla. A tak nomádství bylo opuštěno a pěstování pšenice se stalo důležitou výhodou, což později ovlivnilo hospodářství, obchod a duchovní víru a téměř každý aspekt lidského života a životního způsobu. Maximální životnost pšenice jako semene je okolo deseti roků, existuje více než 30 000 známých druhů.

Pšenice je jedním z nejvíce, ne-li nejvšestrannějším zrnem. Množstvím bílkovin má pšenice dosti jedinečné chemické vlastnosti. Když se rozemele a smísí s vodou, bílkoviny se spojí a utvoří koncentrovanou bílkovinu nazývanou gluten (lepek), pružnou hmotu, která pomáhá při kynutí chleba a je používána v řadě dalších výrobků zahrnujících nudle, fu, a seitan. Způsob zpracování těchto zrn ovlivňuje jejich energetické vlastnosti a účinnost.

JEČMEN – KRÁL OBILÍ

Podle některých historiků je ječmen nejstarší kulturní obilí a předkem všeho dalšího. Ačkoliv má relativně krátkou růstovou sezónu, je ječmen extrémně přizpůsobivý. Má tuhý charakter, což mu dává schopnost růst jak v borákem, tak

chlazením podnebí a odolávat jak suchu, tak mrazu.

Jestliže pšenice je nazývána "královnou obilí", pak ječmen opravdu náleží titul "král obilí". Ječmen byl základním obilím v Řecku a byl hlavní stravou gladiátorů. Vysocí výživné zrn, ječmen, má své místo někde mezi žitem a pšenicí ve vztahu k výživnému obsahu, má více bílkovin než rýže. Naneštěstí více než polovina světové sklizeň ječmene je krmivem pro dobytek a ze značného množství se vyrábí pivo.

Když je ječmen uvařen, vyžaduje jeho gumová struktura větší žvýkání, což dává zajímavé energetické vlastnosti. Když je dušen s tvrdými kořenovými zeleninami, přidává to sílu duševní což může přispět k teplé a vlhké kondici. Vafí se dobře jako horká kaše a také se z něj dělá delikátní studený obilný salát. Obecně ječmen vytváří vlhkou kondici a teplé nebo studené kvality, která je určena místem pěstování a druhem ječmene.

ŽITO – BOJOVNÉ ZRNO

Žito je bezpochyby nejtvrdlí ze všeho obilí. Má neuvěřitelnou schopnost přijímat studené počasí. Žito bylo nejdříve farmáři považováno za plevel, a nechtěná rostlina, která zaplevelila a zanářela pšeničná pole. Přezívalo nejen chlad na neplodné půdě, ale také v chladu prospívalo ve výšce 4500 m (14000 stop) nad mořem a dále na severu (který preferovalo v každém případě) než pšenice.

Podobně jako pšenice je žito nejdůležitějším obilím pro výrobu chleba, protože tato dvě obilí jež obsahují lepek, jsou výživnější než chléb rýžový. Žitná mouka obsahuje velké množství pentosanů (dlouhého řetězce pěti uhlíkových cukrů), což dává silnou schopnost vázání vody, vlastnosti, která trávení činí těžším, než většina ostatních druhů mouky. Schopnost žita zadržet vodu vedla k věře,

že žito je dobrý tlumivý a dietní pomocník pro snížení váhy. Ruští lidé jedí velká množství žita a jsou dobrým příkladem svoji tvrdostí a výdrží.

Největší, ne-li jen domnělou slabostí žita je jeho náchylnost k námelu, parazitní houbě, která jen vyjimečně napadá jiné druhy obilí. Námel může zapříčinit neschopnost kontroly svalových stahů u lidí, kteří jej jedí. Nenechte se odradit od jídla žita, protože námel je snadno zjištělný a odstranitelný farmáři, není tomu tak dávno, kdy to hrozilo.

Žito se dobře podílí na tvorbě těla a výdrže. Vytváří teplou a suchou kondici.

OVES – NEOPĚVOVANÝ HĚROS

Žita se jí více než v minulosti – ale více ovsu se neprodukuje a většina jeho úrody (ocelkem asi 5%), je užita jako krmivo pro skot, koně a ovce. Oves dává přednost chladnému podnebí s množstvím vláhy. Je po rýži druhým požadujícím přísuvod vody, ale oves nepotřebuje takovou pozornost jako pěstování rýže.

Oves byl dlouho důležitým zrním ve Skotsku, Německu a dalších zemích severní Evropy. Zvláště mezi chudinou, která jedla oves jako hustou kaši. Oves obsahuje více bílkovin a vůbec více tuku než jiná obilná zrna, a zaujímá spolu s pšenicí pozici nejvýživnějších zrn. Ovesná schopnost využít výživné látky z plády jinak než ječmen a pšenice. Endosperm (semenný bílek) ovsu obsahuje přirozený antioxidant, který jej pomáhá chránit a činí zrn snadněji skladovatelné, když bylo rozdroeno.

Skromný oves, často posuzovaný jako potrava vhodná pro koně a chudé lidi, přicházel dlouhou cestou a je nyní jednou z nevhodnějších a neznámějších potravin. Budoucnost ovsu vidím slibnou, samozřejmě s poznatkem, že obsahuje schopnost snižovat choleste-

rol, pomáhat stabilizovat krevní cukerní metabolismus a regulovat vnitřnosti. Oves má také schopnost absorbovat sůl a proto může napomáhat těm, kteří mají výrazná množství sodíku v těle. Je mnoho dalších kladných vlastností bojně vykládaných a doporučených slabými, kteří jej jedí, a nyní konečně oceňují jednotliví konzumenti vysokou roli v potravinovém řetězci jako cennou potravinu pro zdravou výživu.

Oves je k dostání celý, drcený, obroušený, rozválený (vločky) a jako mouka. Všechno může být vařeno jako vydatná posilující zrní obložené nebo ochucené podle chuti. Z ovesných vloček a ovesné mouky se dělají velké koláče s kůrkou a sušenky. Energeticky má oves teplý a vlhký vliv na tělo. Může být zvláště vhodný pro lidi, kteří jsou slabí a mají potíže se získáním váhy, a pro ty, kdo jsou přecitlivělí a stresovaní. Je-li však konzumován přespříliš dává často bledu, bílou zsinanou kůži.

Přítelkyně, která vlastní pár koní mi jednou řekla, že její děti nemohou dlouho jezdit na koních, kteří jsou příliš netrpěliví a podráždění. Ptala se mně nevím-li něco o potravě, která by koně uklidnila. Neznaje v této chvíli nic o koních, řekl jsem jí, že nevíám.

O čtyři měsíce později jsem s ní znovu mluvil a děti na koních jezdily. Zeptal jsem se jí, co se stalo s jejími koňmi a ona mi řekla, že změnila jejich krmivo. Přestala jim dávat kukuřici a místo ní jim dává oves. Když jsem první viděl její koně (tehdy ještě byli krmeni kukuřicí), nemohl jsem si nevšimnout jejich hubených živých těl. Byli nádherní. Později jsem viděl rozdílná zvířata, stále nádherná, ale se zvýrazněnými svaly a mnohem robustnější než dříve.

*Marie Polchová, dlouholetý přepis
(Převzato ze zpravodaje
makrobioklubu Dobruška)*

HOLUBÁŘI SE SEŠLI V KULTURNÍM DOMĚ

Kvalitní poštovní holubi dosahují hodnotu špičkového auta, tvrdí chovatel Blatnice pod Sv. Ant. (leť) – Na dvě stovky holubů dostaly prostor v blatnickém kulturním domě. Při oblastní výstavě se zde první prosincovou sobotu se svými nejlepšími kusy prezentovali chovatelé z Uherského Ostrohu, Ostrožské Nové Vsi, Kunovic, Hluku a Blatnice.

"Dříve jsme patřili pod uherskohradištský okres a naše chovatelská organizace pod ním zůstala i nadále", vysvětloval předseda blatnických chovatelů poštovních holubů Antonín Němeček. Ten se letos stal mistrem okresu Uherské Hradiště a v loňském roce byl jeho holub druhé Eso na celostátní výstavě v Lounech. To znamená, že medailista musel absolvovat v kalendářním roce šest závodů s celkovým počtem dva tisíce nalétaných kilometrů v co nejrychlejším čase. Podle Němečka se musí člověk chovatelem narodit a kvalitní holub dosahuje v západní Evropě až hodnotu nového mercedesu, ale v České republice se to zatím tak nebere.

V Blatnici byli k vidění holubi, kteří se v letošní sezóně v jednotlivých závodech nejlépe umísťovali. Mezi špičkové blatnické chovatele patří i František Bachan, který v minulém roce vyhrál mistrovství Okresního sdružení v Uherském Hradišti a na

celostátní výstavě v Lounech se jeho holub umístil v olympijské kategorii B na druhém místě. Dalším předním chovatelem je Milan Hanák. Také on se na delší dobu se svými holubami umísťuje v mistrovství OS na předních místech.

Pro laika bude určitě překvapením, že špičkoví holubi naletají za sezónu pět až devět tisíc kilometrů a za celý život je to u některých jedinců neuvěřitelných více než čtyřicet tisíc kilometrů. V příhodných podmínkách ptáci při letu dosahují průměrnou rychlost až sto dvacet kilometrů v hodině. Chovatele si mezi tečí posteskli, že jsou v poslední době největšími nepřáteli holubů krahujci a jestřábi, jejichž oběťmi se stávají nejen holubi, ale také zpěvné ptactvo a drobná pernatá zvěř.

Lenka Fojtíková

KULTURA, ŠKOLA

GEOPATOGENNÍ ZÓNY A MOJE CESTA K BOHU

"Je krásné věřit Bohu, Ježíši Kristu a Paní Marii, ale ještě krásnější je to říci ostatním a otevřeně se o tomto pohávit". Ne všichni si asi v současné úspěšné době při každodenních problémech a starostech uvědomují jakou krásu v sobě skrývá tato jednoduchá věta.

Já jsem při své práci cestu k Bohu našel. Když vám 2000 lidí přiblíží svůj osud, zjistíte, co je v životě nejdůležitější. Je to láska a zdraví.

Více jak 6 let se zabývám určováním geopatogenních zón a vidím, jak nebezpečné toto záření je a poškozuje vaše zdraví. Jak si tedy uchovat své zdraví? Každý by měl odpočívat naplno, bez škodlivého působení záření geopatogenních zón. Každý by měl znát ve svém domě místa, kde působí toto záření a kterému je nejlépe se vyhnout. Márně je léčení pacientů a nemocných lidí, kteří setrvávají na lůžku, jež je umístěno právě v tomto záření. Často se setkávám s případy lidí, kteří jsou zbytečně nemocní, zbytečně zemřeli a to jen proto, že léta prožili na určité zóně. Také bych chtěl říct, že v poslední době se u nás stává kolonie krásných architektonicky velmi dobře zpracovaných domů. Přetrvává však smutná skutečnost, že 90% těchto nově stavěných rodinných domů je postaveno bez určení geopatogenních zón. Pak dochází k tomu, že několik generací tento dům obývá, bude trpět různými nemocemi.

"Člověku samotnému je dáno zachránit se před nemocí" – napsal jeden řecký filosof, záleží na tom, co pro to uděláme. Záření geopatogenních zón je pomalé, ale velmi záložně nebezpečí, které může ohrozit vaše zdraví.

Josef Ulehla

Na toto téma
proběhne přednáška 11.1.2001
v 17.00 hodin v obřadní
síně Obecního úřadu
v Blatnici pod Sv. Ant.
Případné informace
na telefonu 0602/
707 953.

MIKULÁŠ PŘIŠEL ZA DĚTMI I DO TĚLOCVIČNY

Cvičení rodičů s dětmi se pravidelně zúčastňuje přes třicet nejmenších sportovců. Ve školní tělocvičně převládají maminky, ale ani tatínkové už dnes nejsou žádnou výjimkou. "Žena pracuje v obchodě, tak pokud nemůže s malou jít, rád ji zastoupím", uvedl jeden z nich.

"K cvičení se scházíme každé pondělí od sedmnácti do osmnácti hodin. Začínáme rozvíčkou, zdravotním protáhnutím a potom už následují nejrůznější hry a cvičení", popsala cvičitelka TJ Rytmik Monika Hořčicová.

Určitě není bez zajímavosti, že si mohou přijít s dětmi zcvičit zdarma, což je zvláště v podzimním a zimním období, kdy nás nepříznivé počasí zahání pod střechem, obrovská výhoda. "Necítím, že bych dělala něco výjimečného. V Blatnici pracuji všichni sportovní vedoucí bez jakéhokoliv nároku na odměnu", bránila se M. Hořčicová slovům uznání. Tento fakt si mnozí obyvatelé Blatnice možná ani neuvědomují. Ve městě se musí za všechny podobné aktivity tvrdě platit (pronájem tělocvičny, cvičitelé ...). Každá rodina si to potom jednoduše nemůže dovořit, protože roční náklady se řádově pohybují ne ve stovkách korun, ale spíše v tisících.

První prosincové pondělí za dětmi zavítal Mikuláš s čertem. Z finančních zdrojů TJ Rytmák byl pro všechny děti přigražený balíček se sladkostmi a ovoce.

-lef-

BESEDA S DŮCHODCI

Po několika letech byla v sobotu 11. listopadu odpoledne uspořádána v sále kulturního domu beseda s důchodci. Nad očekávání byl sál téměř do posledního místa zaplněn, akce se zúčastnilo bezmála 130 našich spoluobčanů s mladším i starším důchodovým věkem. Primárním iniciátorem obnovení tohoto pěkného společenského zvyku byla paní Anna Kriváková, která zmobilizovala školskou a kulturní komisi při obecním úřadu, a tak se s patronací obecního úřadu a ve spolupráci se základní i mateřskou školou podařilo místní důchodce trochu probudit z letargie a po pracovní náročném podzimu jim nabídnout odpočinek a rozptýlení.

O to se postaraly jak děti z mateřské školy, které v půvabných kostýmech mažoretok předvedly svoje pohybové schopnosti, tak i pěvecký soubor žáků ze základní školy, kteří pod vedením paní Věry Švábové ukázali, že zpívání je jim vlastní. Rovněž hudební skupina Kvítka se prezentovala pěknou muzikou. Aby kulturní program nebyl jednotvárně hudební, divadelní skupina mladých seřadila dvě vtipné scénky, jednu na motivy povídky z Galatejky knihy Slovácko se nesadí, druhá byla parodie na situaci v zubařské ordinaci. Na závěr pak místní pěvecký sbor zazpíval "Nářek židů" z Verdiho opery Nabucco.

Obecní úřad kromě technické pomoci věnoval účastníkům besedy malé občerstvení. Při ukončení navrhla paní Kriváková přítomným pokračovat dále v neformálních setkáváních, v případě většího zájmu založení místního Klubu důchodců, s čímž řada přítomných souhlasila. Přítomný zástupce starosty pan Josef Vavřík slíbil za obecní úřad poskytnout potřebné prostory.

/MK/

Účast důchodců na besedě byla velká

Blatnický ženský pěvecký sbor v akci - NABUCCO lepli jak v Národním divadle

Dětský pěvecký sbor základní školy pod vedením pí učitelky Brtlikové mladší

ZAČALO TO ULIČKOU MEZI ŘÁDKEM A DĚDINOU

Ulička Řádek – Stará Hora je hotová, tak si zadechneme. Zleva: Antonín Falešník, Miroslav Lukáš, Lubomír Ivan, Stanislav Chabíča

Požární zbrojnice při rekonstrukci střechy.

Dětská hřiště na Řádce – eplození montují Antonín Falešník a Štefan Págoš.

ROK 1999

Poněvadž už tu máme zase konec roku, tak jsem se rozhodl provést takovou malou rekapitulaci po dvou letech, co se nám v naší obci podařilo a co zase ne. Vím, že se člověk nemůže zavděčit všem, ale doufám, že se nám toho podařilo hodně, ale taky hodně je toho ještě třeba udělat.

Před dvěma lety to začalo uličkou mezi Řádkem a Dědinou, kde již nehrozí, že člověk hlupne do bláta nebo do kaluže. Díky rodičům pana Vřby a Šmahajce je ulička udržována v čistém stavu a "Račané" jsou určitě spokojeni. Během roku byla provedena kanalizace na Horním konci směrem na Blatničku v délce cca 1700 m a vodovod na Horním konci a Pod Kopynkou. Je pravda, že je ještě nutno provést několik přípojek na kanalizaci směrem na Blatničku, ale doufám, že se nám to podaří při rekonstrukci chodníků příští rok.

Byla zahájena výstavba inženýrských sítí pro výstavbu čtrnácti rodinných domků v lokalitě Novosady. K dnešním dnům jsou provedeny rozvody zemního plynu, kanalizace, vodovodu, elektřiny a dokončena vozovka. Je provedeno propojení vodovodu v Novosadech s vodovodem na Horním konci, což zlepšilo zásobování této lokality vodou. Je třeba dodělat chodníky a veřejné osvětlení.

Při pohledu na uličku mezi Řádkem a Starými Horami jsme se jí rozhodli po mnoha letech devětaadvacet zkušností. Jak se nám to povedlo, může každý posoudit při nedělní procházce.

Za pekárnou směrem na Veselí n. M. byla provedena úprava parku a vybudován chodník. Také na Řádce byla provedena úprava parku a vybudování parkoviště.

Vzhledem k tomu, že zásobování koupaliště vodou bylo velmi špatné, bylo rozhodnuto vybudovat vodovod na koupaliště a do průmyslové zóny Rybníček. U koupaliště bylo vybudováno parkoviště, poněvadž stávající již nestačilo naplnit návštěvníků.

Provedlo se zastřešení tělocvičny ZŠ, do které několik let zatékalo a pokračuje se na úpravě vnitřních prostor tak, aby tam aby tam mohla být posilovna se solárem a saunou.

V průběhu roku byly dokončeny úpravy na toku svodnici v prostoru bývalé "Thimetrovky", kde byl vybudován

jez s rybochodem a provedena opěrná zeď pod Dářivským včetně úpravy toku, který byl později poškozen a dneska je znovu upravován.

Dále probíhala postupně úprava dvorního traktu obecního úřadu, tak aby mohl sloužit rozrůstající se činnosti (hlavně stavební) pracovníků obecního úřadu.

V rámci budování stanic pro mobilní telefony byla provedena rekonstrukce střešních na starém obecním úřadě a také též na novém. Na starém obecním úřadě byla vyčištěna půda, kde byl nepořádek ještě z roku 1923, kdy byla budova postavena.

Za přispění občin p. Pořební, Valáčka a jiných byla vybudována kanalizace pod budami směrem do Karmenic, což přispělo k zlepšení komunikace směrem do Karmenic.

Na Řádku bylo vybudováno krásné dětské hřiště, které je dnes nejoblíbenějším místem maminek s malými dětmi. Za údržbu hřiště je nutno poděkovat paní Mačalové.

Byla provedena demolice rodinného domu č. p. 279 - Kočíšova.

Když bylo špatné počasí, probíhala výroba lavíček, které jsou rozmístňovány podle potřeby v obci.

Dost velkou investicí bylo vybudování velké počítačové učebny na ZŠ, což velmi zkvalitnilo výuku, ale na druhé straně se zase projevil přístup některých žáků v tom, že se snaží zničit, co se dá.

V zimních měsících probíhala likvidace nebezpečných topolů na Stráni a bylo provedeno vyčištění části lesa. Na jaře bylo vysazeno 20 jasanů, jako náhrada za likvidované topoly.

ROK 2000

V tomto roce se nám nepodařilo získat tolik dotací, ale přece jenom jsme pokračovali ve zkulturování obce.

Byla odkoupena část kanalizace v Antonínkové ulici od soukromé osoby a prodloužena až k rodinnému domku pana Trasky.

V návaznosti na novou uličku Řádek Staré Hory byla provedena rekonstrukce komunikace pod Starým Horama včetně vybudování parkoviště, osazení obrubníků, nalezení šachet na kanalizaci, které naši předkové zasypali a pokryli asfaltovým koberecem a byly vybudovány čtyři kanalizační vpusti. V trati Rybníčky byla zahájena rekonstrukce starého kvelbeného mostu, při jehož rekonstrukci

Zastřešení tělocvičny základní školy

Likvidace nebezpečných topolů na Stráni

Park v horní části Řádku

Kanalizace v Antonínkové ulici - Petr Židák

Počítačová učebna v základní škole.

Ulička Rádek - Dědina

Opěrná zeď pod Društvozem

byla provedena i rekonstrukce studánky. V průběhu roku byla zahájena rekonstrukce chodníků v Dědině a Nádražní ulici.

Vzhledem k tomu, že nám přálo počasí, byly provedeny terénní úpravy cest Nad Robáči a v Robáčích. Bylo vybudováno parkoviště Pod Floriánky.

Proběhla příprava terénu pro výstavbu cesty v trati Kamenice. Betonáž bude provedena v roce 2001.

Bylo provedeno čištění koryta potoka Svodnice od Hasišské zbrojnice po Andryškovu v Dědině. Vzhledem k demoličnímu stavu lávky za kulturním domem byla provedena její kompletní rekonstrukce.

Pod Floriánky byl vybudován vodovod s perspektivou jeho prodloužení až po RD Ant. Těhala.

Byla provedena demolice RD č. p. 41 u hřbitova a získaný prostor bude využíván k ukládání kontejneru na odpad.

Pod Floriánky byl obnoven příkop z Floriánek včetně propustku Na Šančích. Byla provedena rekonstrukce střechy hasičské zbrojnice včetně fasády.

V tomto roce taktéž proběhla rekonstrukce kostela sv. Ondřeje do podoby z počátku 20. století a tento se stal krásnou dominantou naší obce.

A nyní na závěr přispeme k tomu, co se nám nepodařilo. I toho je hodně.

V první řadě máme v dezolátním stavu místní komunikace, část kanalizace a taktéž vodovod. Kulturní dům taky není naší chloubou, ani zastávka ve Vrbovém. Mateřská škola by potřebovala střechu a budovy ZŠ taky. Snad se nám v příštím roce podaří zahájit výstavbu Domu pečovatelské služby a podaří se vybudovat nějaký kousek kanalizace a vodovodu.

Problematikou objektu bývalého Svazarmu se budeme zabývat v samostatném článku v Blatnickém zpravodaji. Vzhled obce se bude jistě zlepšovat, když se všichni budeme snažit přispět svým dílem k tomuto zlepšení hlavně z hlediska údržby veřejných i vlastních ploch a snaze neníčit přírodu černými skládkami v okolí obce, vždyť vždycky se dá domluvit kam s nimi...

Josef Fivšík, zástupce starosty

Rekonstrukce fasády kostela sv. Chuděje

Budování parku a chodníku za pekárnou

Zrekonstruovaná lávka za kulturním domem. Zatěžkávací zkouška provádí Miroslav Lukát.

Oznámení:

Obecní úřad upozorňuje občany, že k ověření podpisu je nutno předložit platný občanský průkaz.

Přikop pod Frolánky – Josef Cvek kontroluje přesnost práce St. Chuděje a L. Ivana.

HODY 2000

Jako každoročně, tak i letos se u nás konaly slovácké hody, které probíhaly ve dnech 24. – 26. listopadu.

Už ve čtvrtek se blatnická chasa sešla v místním pohostinství v 15:00 hod. Odtud chlapečci vyrazili pro máj do blízkého lesku, odkud jej přivezli na traktorů před místní pohostinství.

V pátek odpoledne blatnická děvčata máj zdobila vlastnoručně vyrobenými papírovými růžemi a fáborky, nezapomněla však na osvětlení. Za doprovodu

místní dechové hudby se máj pomalu zdvihal do výše, chlapečci i dospělí museli dávat velký pozor, aby se jim nepřevrátil na druhou stranu. Dechovka hrála a děvčata ponášela všem stavějícím "svafák" a slivovici. Na muzikanty se také nezapomnělo, od děvčat dostávali svou oblíbenou borovičku. Každý, kdo přišel pomoci i diváci, vypil, co hrdlo ráci. Během dvou hodin se máj pyšnil svou výškou a ozářoval celou vesnici. Večer se konala taneční zábava; o dobrou a veselou náladu se postaraly hudební skupiny Artemis a Cerberus. Ti nejvytrvalejší vydrželi až do brzkých ranních hodin.

V sobotu v 9:00 hodin chlapečci za doprovodu harmoniky a bubínku zpívali hodové písničky. Lidé jim otevírali a dávali na přilepenou peníze. Nosili

s sebou vinko a každému zavdali pohár lahodného moku. Nezapomněli ani pozvat na hlavní hodovou zábavu. Lidé přilákáni chlapečským zpěvem se ve 20:00 hodin sešli v kulturním domě, kde k tanci a poslechu hrála blatnická dechová hudba. Hodový večer byl zpestřen v 21:00 hodin vystoupením 11 krojovaných párů se "vedleckými" tanci. Návštěvníci zaplnili celý sál, tančilo se, zpívalo a hodovalo až do rána.

V neděli ráno se krojování zúčastnili i máje svatí. Ale hody ještě neskončily. Večer se uskutečnila v Obecním pohostinství "Beseda u cimbalu", kde všichni přítomní si zazpívali nebo zatancovali.

Letošní hody se vydařily. Doufejme, že ty příští budou ještě lepší a to i se stárky! Pokud z vás někdo chyběl, příště nezapomene přijít.

Marie Cichová

PRO CHVÍLE ODPOČINKU

DUŠIČKOVÉ ZAMYŠLENÍ

Rád procházím hřbitov, nejenom v našem okolí, ale po celé naší vlasti. Jsou tam pohřbení slavní lidé a můžeme zde vidět nádherné umělecké pomníky našich nejlepších sochařů. Franta Úprka má svá díla na hřbitově v Hodoníně, ve Strážnici, v Křečdubě a v Úh. Hradišti. Vesměs dcery či synové lékařů a výraz sousoší, mladá dívka ve slováckém kroji trhá lilii, nebo padá. Sekáč dosekl, zvoní klekání, zamýšlen se modlí, jinde starý písmák klečící s biblí volá: Smluj se nade mnou Hospodine!

V Teplicích v Čechách jsou v určité části hřbitova jen prázdné a vyloupené hroby (černá žula a zlato) – vizitka našich lidí.

V Litoměřicích byl hřbitov také devastován, ale vedení města se stará o řádnou čistotu a pořádek. I německé hrobky jsou udržovány. U hlavní zdi je památný pomník K. H. Mácha, kde ležel až do r. 1938 (pak byl převezen na Vyšehrad, aby ho Němci nezmenčili). Pár kroků od něho je hrobka biskupů litoměřických a zde odpočívá velký syn Moravy, vězněný nacisty 6 roků v koncentráku a našimi lidmi za doby totality usuzován k smrti, kardinál Štěpán Trochta. Jeho pohřbu se zúčastnil nynější papež Jan Pavel II. jako polský biskup.

Zavítáme na staroslavny Vyšehrad. Hned u hřbitovní branky nás vítají hroby kněží vlastenců, současně Bož. Němcové, P. Kuhn a P. Marek, tzv. Libuň-

ský Ježnostpán (spisovatelé). Nedaleko leží nedávno zesnulý náš vědec, teolog, profesor Zvěřina. Vlevo nás upoutá náhrobek Svatopluka Čecha (myslí proletí jeho báseň - Píseň o pluhu a Česká lípa). Kousek od něho zakladatel Skauta – Junáka – kněz, cestovatel Svojsík. Naproti malá deska hlásá, že zde odpočívá operní pěvec Vlastimil Šindřel (později známý starší generaci jako Jozefek Melhoba a strejček Křápal).

V průčelí v ambitech odpočívají velikáni hudby a zpěvu. Je to náš Antonín Dvořák s rodinou a jeho zeť hud. virt. Suk. (A hned v duši znějí nezapomenutelné Biblické písně.) Hned vedle Dvořáka dal národ čestné místo muži hluboce věřícímu, pěvci Nár. divadla, který zpíval Dvořákovy skladby, Vodníka v Rusalee a Kecala v Prodané nevěstě, Eduarda Hakkenovi. Pokračujeme dále po levé straně kanovníci vyšehradští, někteří velcí muži a buditelé, muži vzdělání, výkvět národa, Střih atd. Pokračujeme při ambitech a sledujeme hroby i po pravé straně. Leží tu náš nejlepší mistr varhan Widerman. Je tu Karel Čapek, na jeho hrobě miska s vodou nevysychá – tam ptáci ve dne chodí pít, jak bylo jeho přání. Karel Hynek Mácha a jeho poslední citát z Máje – Daleká cesta má, marné volání. Bista staříčkého Mikuláše Alše nás zve k zastavení a vzpomenout na jeho kresby, české krajiny, ročních poča-

si a zvyků. Vlevo v ambitech vyloupený hrob herečky Podvalové, která se nechala pohřbit v kostýmu Libuše, kterou tolikrát hrála v N. D. Stanislav Muž – dirigent N. D., dále profesoři a rektori Univerzity Karlovy. Přišli jsme ke společné hrobce našich velikánů – obrovské sousoší Andělů smrti s nápisem: "Ať zemřel, přece mluv". Zde jsou pohřbeni, výkvět národa: Sochař J. V. Myslbek (socha sv. Václava, na hlavním náměstí a sochy na Karlově mostě), velký pražský sochař Sucharda. Naše nejlepší zpěvačka všech dob, v Čechách, v Americe i v Berlínské opeře – Ema Destinová, pěvkyně N. D., dosud nenahraditelná v roli Libuše. Herec N. D. Štěpánek, Hora. Stojíte zde téměř v extázi, když čtete jména J. V. Sládek a Julius Zeier – a paměti probíhají Sládkovy básně, Velké, širé rodné lány, Selské písně a znělky a Zeierova Zahrada Mariánská. V posvátném klidu pokročíme od Mausela vpravo a už stojíme u náhrobku s černým křížem Bedřicha Smetany hud. skladatele cyklu: Má vlast a oper. Téměř vedle odpočívá Jan Neruda, spisovatel-publicista, za nimi v zátěži stromů sni věčný sen Václav Beneš Třebízský. Nad jeho hrobem pláče vlast zvěčnělá v pískovci sochařem Šaloumem. Pokračujeme k zadní brance, ale nevyjdeme ven, vždyť vpravo leží se svými dětmi naši milá pisatelka Babičky, pani Božena Němcová, vzpomínky táhnou do

České Skalice, Ratiborice a Babiččina údolí. Jdeme po cestě vpravo a stojíme u náhrobu Maxe Švabinského, velkého světového malíře, který svým uměním spolu s Alfonsem Muchou (který též odpočívá na Slavíně) vyzdobili okna v chrámu sv. Vít, Václava a Vojtěcha. Nedaleko, černý kovový kříž hlásá, že tam odpočívá jeden z nejlepších malířů Adolf Kalpar, též ilustrátor Babičky, po levé straně syn Myslbekův, akademik, malíř, vpravo členové řádu Jeziuitů, Viktor Dyk, Václav Beneš, Metoděj Kulda a moderní náhrobek tanečnice hlásá, že tam sní věčný sen krasobruslařka evropského jména Hanka Mařšová, tragicky skončila při autochodu v Paříži. Odbočujeme vpravo do středu hřbitova. V samém středu stojí dva obelisky. Jeden hlásá, že tam leží český lékař, objevitel živočišné buňky, Jan Evangelista Purkyně. Čteme jeho odkaz.

"Chceš-li vlastní vděk si získat, přizeň doby nehledej!"

Je to pravda; tato slova inspirují dodnes.

Na druhém pomníku čteme:

"Pokud Bůh žít dovolí, buď věren víře, vlasti, příteli!"

To je odkaz doktora Braunera.

Pokračujeme středem, cestou mijíme hroby herců N. D. – Václava Vydry, La-

dislava Peška, Průchy, básníků – Vítězslava Nezvala, významných lékařů. Zajímavé je, že mezi tyto slavné lidi se nechal uložit i člověk, který před nedávnem komolil naše dějiny, Zdeněk Nejedlý. V tichosti opouštíme svaté pole Vyšehradu, kde jsou zasetá nejdražší semena našeho národa, ale pohlédneme ještě vlevo k basilice, kde Pražané zbudovali Památník popravené ženě Miladě Horákové. Do myslí se vkrádá věštba Libušína: "Tvoje sláva hvězd se bude dotýkat." A obyčejný poustník dodává: "Budeš-li pyšný, budeš vraždit nejlepší syny a dcery. Pamatuj na dobu nedávnou!"

Vcházíme na naše svaté pole, co ran a slz ukryla ta země. Všechny je známe, žili s námi. Leží tu vedle sebe, ať bohatý či chudý, ať republikán či komunist, zde jsou si teprve rovni. Lebka jako lebka, kost jako kost, rozdílu tu není. To zlo, co bylo v člověku, stráví země, co bylo dobré, šlo k výšinám a jde s pokolením na pokolení – lidé vzpomínají. Hned u brány leží dlouholetý a věrný strážce kaple sv. Antonína, vpravo, mladý otec rodiny, kolik mladých lidí skosila zákeřná choroba. Jsou tu hroby spolužáků i učitelů, ale na tomto hřbitově leží i básníci a spisovatelé. Básník Fr. Kuřina – blatnický, jeho verše čtes na pomníku padlých. Poslední jeho slova: "Pamatuj na mě

v modlitbách Slovač moje zlatá!" Spisovatel – Theodor Špurný – Březovský, jeho povídky ve starých kalendářích. Leží v hrobce p. učitel. Novákových. Kolem hlavního kříže duchovní otcové farnosti, kteří v tomto století vedli pokolení za pokolením. Nedaleko od nich věrní kostelníci, starostové obce, ale i věhlasní vinaři, muzikanti a zpěváci. Chovatelé koní a dobytí hospodář, dobytí a poctiví dělníci, lidé, kteří se dožili vysokého věku, staří divadelníci, ale i hrobníci. Leží vedle druhu druh. Každý z těchto lidí byl jen slabý člověk se svými sklony a vášněmi, ale v každém tomto jedinci bylo i kus dobra, co pro bližního vykoval.

Poslední zastávka u pomníku padlých 54 mladých chlapců a otců rodin, pohřbených v hornaté Itálii či pod hroudami mořských polí. Čteme verše: "Vy, ježž sen věčný v cizí zemi sníte, Vy sál jste země...." Nikdy jim nikdo na hrobě nezahne svíčku. Ani manželům Chaláňkovým a panu Endlovi umučeným v nacistických koncentracích.

A toto by měl být konec a nemělo by přijít spravedlivé vyrovnání? Tak asi uvažuje člověk při návštěvě hřbitova v listopadových dnech.

Josef Bogac, č. p. 8

SYMFONIE PRO VEGU

1. ČÁST

Někdy před koncem 20. století proběhla všemi světovými agenturami senzáční zpráva o pravděpodobné existenci planetárního systému kolem hvězdy Vega v souhvězdí Lyry. Kdyby se to potvrdilo, znamenalo by to, že ve vesmíru existují podobné systémy jako naše Sluneční soustava. Ve vědeckých kruzích to tenkrát sice způsobilo velký rozruch, ale po přistání lidí na Měsíci, či spíše vlivem množících se hospodářských a politických světových konfliktů, ale především hrozivým růstem nebyvalých přírodních katastrof v celosvětovém měřítku, zájem veřejnosti o vesmír oclábl. Lidstvo jako takové bylo nuceno se zabývat docela

jinými problémy. A tak až teprve po mnoha letech....

Vysoko nad rozlehlým komplexem astrofyzikální základny C. Sagana "Astria-I", v západní části "Océanu Bouff", na přivrácené straně Měsíce a blízko rovničky se v neproniknutelné temnotě lunár-

ni noci míhl temný stín. Temnější, než vesmírná propast, z níž se vynořil. Ostržitý les obřích, parabolických antén se však už několik desítek sekund předtím tatočil do jeho protisměru a k anihilaci neznámého hosta z vesmíru tentokrát nedošlo. Meteorit značných rozměrů křísil o tvrdý, zvráskaný povrch, posetý spečenou regolitovou drťí daleko za protimeteorickým valem základny. Tam narazil zřejmě na nějaké čedičové skalisko a v jediném okamžiku nehučně zanikl v oslnivé sprše jisker. Za to oblak světélkujícího, jako pudr jemného lunitu, se po jeho pádu jen zvolna usazoval. Vše kolem pak opět pohlédla ještě hlubší, jakoby na věky zkamenělá temnota. Ale to už se dlouhá, lunární noc zvolna chýlíla ke konci.

Neklidná, křivolaká čára terminátoru, táhnoucí se po kamenitém, kostrbatém terénu posetém balvany, krátery a přírvaly, táhnoucí se od severu přes pohoří Apenin a rovník až daleko na jih, přeřala obrovský Koperníkův kráter a zvolna se simula k "Océanu Bouff". To

už ale popelavý přisvit postupující za ní věstil brzké svítání....

Nedlouho po tom už závan kosých slunečních paprsků vrhl první černé, ostře ohraničené, do dálky protažené, bizarní stíny skalisek a balvanů na pastou měsíční pláň, zvedl zubatá cimbuří kráterů do výše a udeřil do mohutných kopulí obřích teleskopů základny. V oslepujícím jasu nového měsíčního dne a stoupající teplotě rychle, jedno po druhém pohasínala signální světla terminálu kosmického s hangáry pro expediční a kosmické lodí, tahače, rovery, výsadkové čluny a ostatní techniku Pozemšťanů, ukrytou za mohutnými, protimeteorickými valy Grimaldiho kráteru. Na hřebenech obytných bunkrů i ostatních staveb se pozvolna rozevíraly sluneční panely a natáhly ke slunci. Žár a jas se na Měsíci, který nemá ovzduší, stávají teď nesnesitelnými....

Nízko nad zdánlivě blízkým, ledovým a mírně zaobleným obzorem, na černém sametu věčné vesmírné temnoty nehybně visel, špičkami dolů a poset bláznivě-

mi skvrnkami oblak uzounký, blankytně modrý srpek planety. Měsíční den je tady na Měsíci čtrnáctkrát delší než na Zemi a někde uprostřed něj se srpek planety promění v disk podobný Měsíci, jenž se zřetelnými, nahnědlými ostrůvky pevnin, obklopenými tyrkysovou modří skutečných moří a oceánů plujícími pod bělostnými, zvládnými pásy vysoké oblačnosti. Modrá planeta – Země! Takto ji Pozemšťané poprvé spatřili ze svých kosmických lodí při svých expedicích na Měsíc!

Země! Nejkrásnější planeta Slunečního systému a možná jediná planeta života v okruhu mnoha desítek světelných let!

Země! Hvězda všech hvězd! Kolébka i domov Pozemšťanů! Začátek všech našich cest života i kosmických tras a jednou, možná i Velké Cesty k jiným planetárním systémům a dalekým Sluncím ve vesmíru. Ale také vytužený cíl ratích věčných návratů...

Země! V příboji věčného Času, bijícího do bran Nekonečna, z mořské pěny, plodnosti i štědrosti! Jak jsi krásná i ve svém osamění, ztracená jako hájny ostrov Atlantidů v tom nekonečném, mrazivém oceánu Času, Věčnosti a všeho vesmírného Bytí!

Naše Země! Nikdy nebude zapomenuta, nikdy nepřestane být milována!

Země! Zázrak Velkého Stvoření, Dar života nám Pozemšťanům!

Číhne Pokání, my, děti Modré planety! Číhne Pokání dříve než vstoupíme do rajských zahrad Semiramidových a poúlehne tomu vábení z krutých mezihvězdných dálek! Prosně za Pokání, prosně za sebe, ale i za Zemi! Dokud je čas!

Nad megapoli, Čtvrtého kontinentu Modré planety se skláněl soumrak. V nesčetných oknech oceánu výškových budov se odrážely poslední, oslnivě oranžové paprsky zapadajícího slunce. Ale dole, v propastech rušných magistrál už dávno zhnuly neony. Sedmá třída s obrovitými kvádry budov, táhnoucími se kamsi do nekonečna tonula v záplavě světla. Na jedné z nich, mezi 56. a 57. ulicí se velkými zlatými písmeny skvěl honosný nápis: "Metropolitan Center Music Hall". A dole pod ním u hlavního vchodu, na světelném displeji neustále běželo: Dnes mimořádně! L. V. Beethoven, Symfonie č. 9, d-moll, op. 125

se závěrečným sborem! Mezinárodní obsazení!

Panoramatické hlediště proslulého koncertního sálu bylo téměř celé zaplněno plejádou vědců světových vědeckých kapacit zvučných jmen, většinou z oboru astronomie, fyziky, kosmologie, exobiologie, specialistů na kosmické lety a mezihvězdné spojení i dalšími odborníky, jejichž činnost nějak souvisela s problematikou mimozemských civilizací.

Téměř všichni byli z "Celosvětového centra pro výzkum vesmíru".

Velkolepá hudební síň s oválným stropem, vykládaným zvláštní, jakoby příhradovou akustickou mozaikou v jemných, pastelových barvách, zajišťující téměř dokonalý poslech, šuměla napjatým očekáváním. Na stupňovitěm jevišti ve tvaru otevřené podkopy, zabírajícím takla celou šíři protilehlé strany hlediště čekalo po virtuální projekci, která se tu odehrála předtím, už na svého dirigenta početné těleso Velkého, Spojeného symfonického orchestru, složeného z nejlepších hudebníků planety. Všichni ve slavnostních, večerních oblecích, dámy v dlouhých toaletách, tak, jak se hrávalo před mnoha desítkami let. Šum v hledišti najednou ustal. Na pódiu um této katedrály hudby a umění svižným krokem přicházel dirigent. Vysoký, hubený, v černém fraku s bílou nápsen-

kou, jako všichni v orchestru, s úplně bílou hřívou vlasů, vysokým čelem a výrazným ořím nosem a asketické tváří. Rychle vystoupil na malý stůpnek před orchestrem, hluboce se uklonil nejprve hudebníkům, kteří povstali, vzdávající mu tak žest a pak obecenstvu v hledišti. Skryté, speciální kamery Světovize, zajišťující přenos po celé planetě, ale tentokrát poprvé vyjimečně i pro zvláštní účely, pozorně sledovaly dění v sále, dávno před začátkem připravované realizace zatím ojedinělého poselství Země do vesmíru.

Crinn a Crinee seděli zamyšleně v pobodných, elastických, variabilních křeslech a drželi se za ruce. Náhle se Crinee naklonila ke Crinnovi a zašeptala: "Ten úvod z Měsíce byl ale perfektní, že?"

"Ano", otočil se k ní Crinn. "Ale to, co jsi viděla předtím, byla jen úvodní, spíše vizuální část našeho "Poselství". To nejdůležitější pro ně i pro nás je ukryto právě v té Velké Deváté, co teď přijde. Uvidíš! Bezdeché ticho, plné očekávání se prohlubovalo, luminiscenční osvětlení hudební síně zvolna pohasínalo. Ale to jedno, jediné místo v celém sále, uprostřed první řady v parteru zůstávalo stále prázdné, pořád neobsazeno. Ale v tom už dirigent energicky zvedl taktovku..."

- Pokračování příště - L. 1. 12/2000

METEOROLOGICKÉ PRANOSTIKY KRÁTKODOBÉ PŘEDPOVĚDI POČASÍ

Lidová pravidla pro předpověď oblevy a sněžení

- Je-li v zimě kruh kolem slunce,
- je-li měsíc marný, modravý a nejasný či je-li kolem něho přerušovaný červený kruh,
- ustane-li silný mráz a obloha se znenadání zatahuje,
- když zžernají nezvykle lesy,
- přestane-li vrzat za chůze sněh pod nohama,
- paňají celé chumáče sněhových vloček,
- tvoří-li se za mrazu na stromech, zdech a venkovních předmětech za dne jinovatka,
- vlnou-li a měknou na střeších domů rampouchy,
- potáhnou-li se nasolené maso nebo uzené věci jakoby jinovatkou,
- když dým za bezvětří padá k zemi,
- hoří-li v kamnech nebo v peci nápadně bílým plamenem,
- nelze-li u rozdělaného ohně vydržet blízko,
- jsou-li obvyklé pachy mnohem výraznější než jindy,
- shlukují-li se neobvykle vrabci a drží-li sněm,
- je-li slyšet jasně i vzdálené zvuky.

(Velký pranostikon – Z. Vašků)

ŽÁKYNĚ NAŠÍ ZŠ SE VE VOLEJBALE SNAŽÍ

Dne 21. 10. 2000 se žákyně naší základní školy zúčastnily kvalifikačního turnaje a zařazení do výkonnostních čtyřtek, který se konal v Městské sportovní hale v Uh. Hradišti. Kvalifikace se zúčastnilo dvanáct mužstev z okresu Zlín, Uherské Hradiště a Hodonín. Blatnice byla zařazena do kvalifikační skupiny "C" společně s družstvy: Slovácká Slavia WAJMA a Slovácká Slavia RASTR. I když jsme byli "outsidery", tak se nám skupinu podařilo vyhrát a tím jsme se kvalifikovali do 1. čtyřky.

Bylo dosaženo těchto výsledků:

Slov. Slavia WAJMA - ZŠ Blatnice 0:2 (34:50)

Slov. Slavia RASTR - ZŠ Blatnice 1:2 (56:65)

Pořadí ve skupině "C":

1. ZŠ Blatnice
2. Slov. Slavia RASTR
3. Slov. Slavia WAJMA

První mistrovský turnaj proběhl v sobotu 11. 11. 2000 v ZŠ Napajedla za účasti: ZŠ Napajedla, Slov. Slavia C, ZŠ Blatnice, ZŠ Uh. Hradiště Za aleji s těmito výsledky:
 ZŠ Blatnice - Slov. Slavia C 0:2 (37:50)
 ZŠ Blatnice - ZŠ Napajedla 0:2 (41:52)
 ZŠ Blatnice - ZŠ Uh. Hradiště Za aleji 0:2 (37:50)

Pořadí po prvním turnaji:

1. Sl. Slavia U. H. C.
2. VK Napajedla
3. ZŠ U. H. Za aleji
4. ZŠ Blatnice

Z výsledků je zřejmé, že jsme zaplatili daň z ne zkušenosti a hlavně jsme se nedokázali v rozhodujících fázích zápasů soustředit na dobře rozehrané sety a dotáhnout je do zdárného konce. Věřím však, že na dalším turnaji v lednu to bude mnohem lepší a soupeře notně potrápíme. Na závěr bych chtěl poděkovat rodičům dívek, že jsou ochotni je uvolňovat v sobotu, ale myslím si, že děvčátům to jenom prospěje. Děvčátům bych chtěl říct, že když se něco nepovede, tak se nesmí vzdávat, ale přidat, což u některých je velký problém, protože trénink je podle nich zbytečná dřina, ale doufám, že se vše zlepší. Celému družstvu přeji hobaného Ježíška a větší trpělivost s trenérem.

A na závěr "Kdo vydrží vyhraje!" (J.F.)

*Volejbalové družstvo žákyň - účastník okresního přeboru
 Zleva dole - Eva Kohútová, Martina Křiváková, Jana Štefánková
 Zleva nahoře - Magdaléna Hanáková, Michala Rotháská, Lenka Hanáková, Eliška Křípková, Zdenka Srabková, Zuzana Mlíčková.*

HODNOCENÍ ODDÍLU KOPANÉ TJ DRUŽSTEVNÍK BLATNICE - PODZIM 2000

V současné době pracuje výbor oddílu kopané v tomto složení: předseda Hoferek L., místopředseda ing. Šabínka V., jednatel Vyskočil L., hospodář Břeň M., členové výboru ing. Trojanec A., Galík R., Křupa S., Doležel L., Zubalík V., Vavřík V.

Hřiště má na starosti dočasně většně závlahy a sečení hrací plochy Vavřík V., který se o vše velmi dobře stará. Pomáhá mu v práci Doležel M. včetně úklidu kabín. Hřiště je vždy na utkání velmi dobře připraveno, za což jim patří poděkování. Buřet provozuje výbor oddílu kopané, kde se v obsluze všichni střídají. Do budoucna bude třeba zajistit stáleho správce hřiště, nejlépe důchodce nebo nezaměstnaného. Zájemci se mohou přihlásit u kteréhokoliv člena výboru.

Nyní přistoupíme k hodnocení družstev. Mladší a starší žáky vede jako hlavní trenér Vavřík V. a pomáhá mu Vyskočil L. Někdy také vypomůže Křupa S., který pomáhá jak u žáků, tak i u dorostu. Po jarní sezóně, kdy nám přecházejí st. žáci do dorostu, jsme postaveni před hotovou věc, že nám zůstává v kádru st. žáků jenom 8 hráčů a další 3 jsou na hostování ve Veselí n. Mor. To je příčina toho, že podzimní výsledky nejsou takové, jako na jaře. St. žáci jsou v tabulce na 8. místě. V každém utkání nastupují za starší ještě 3 až 4 ml. žáci, aby se utkání odehrálo. Bylo odehráno 10 mistr. utkání, z toho 3 výběry a 7 proher - skóre 20:22 a bodů 9. Nejvíce branek Fojtík J. 8, Staněk R. 6, Knepr P. 2, Prajza M. 1, Buršík L. 1, Chabiča O. 1, Křípek M. 1. Pro

jarní sezónu bude třeba rozšířit kádr st. žáků o nové hráče. Ml. žáci se nám začínají zlepšovat, výsledky jsou o mnoho lepší než v loňském roce. Hráčů máme dost a je z čeho vybírat, stále přicházejí noví a pomalu se zařazují do kolektivu. Ml. žáci jsou v tabulce na 5. místě, odehráno 10 utkání, z toho 5 výher, 2 remize, 3 prohry, bodů 17. Nejlepší střelec Štefánek J. 7, Bachan R. 4, Knepr P. 3, Prajza L. 2, Nováček T. 1, Těthal J. 1. Skóre 18:20. Na novou sezónu se budou žáci připravovat v tělocvičně a později, jak to počasí dovolí, tak venku na hřišti.

Po roční pauze nám znovu začalo hrát dorostenecké mužstvo. Jako hlavní trenér je Vavřík V., kterému pomáhal o prázdninách Vaněk David. V dorostu máme dobré hráče, takže náš zájem byl

hrát o první místo. Zatím se nám to ale nedaří, v tabulce po 11 kole jsme na 4 místě se ztrátou 7 bodů na postup. Náš zájem bude pokusit se v jarní sezóně zaútočit na první místo. V tříbodovém systému za vítězství to je možné. Dorost odehrál 11 utkání, z toho 7 výher a 4 prohry, z toho 1 byla zbytečná – kontumační. Bodů máme 21 a skóre 34:18. Nejvíce branek Zajíček M. 10, Cícha J. 8, Suchý R. 6, Schmeister P. 5, Štěpáček M. 2, Vávřík P. 2, Hanák K. 1.

Příčin, proč nebrádjeme o první místo, je více, v prvé řadě málo hráčů, dále po počátečním zájmu o trénink postupně ochabnutí, zbytečné vyloučení (Vyskočil J.), neúčast na zápasech a přestání hrát (např. Šmahaj R., Schmeister M., Valásek O., Adámek L.). Je to škoda, protože výbor se snaží vytvořit dobré podmínky pro hráče. Pokud nebudou mít zájem domácí, musíme se poohlédnout jinde.

Na závěr mého hodnocení jsem si nechal naše první mužstvo. Po skončení jarní sezóny, kdy se nám nepodařilo postoupit do okresního přeboru, nastalo velké zklamání. Od mužstva odešel dosavadní trenér Josef Vávřík, kterému patří

velké poděkování za jeho práci, kterou odvedl. Někteří hráči končí s aktivní činností, jiní chtějí odejít na hostování nebo přestup. Ostatní hráči se připravují na novou sezónu bez trenéra. Pro výbor oddílu kopané nastává doba zajistit trenéra a dát znovu do hromady kolektiv hráčů. Po velké námaze se to podařilo, hráči všichni zůstávají až na Tonda Malůše a navíc se vracejí z hostování Pavel Bílek a Tomáš Malůš. Na trenérský post se podařilo získat Jiřího Ratkovského a pomáhat mu bude Jožka Valásek. Zahájení soutěže bylo důležité, vyhrálo se v Sadoměřicích a pak následovala šňůra 10 neprohraných utkání. V polovině sezóny se podařilo získat na hostování brankáře Hlaváčka ze Suchova.

Po 10 kole to bylo první místo v tabulce s náskokem 8 bodů na Nesyt Hodonín. Pak následovala prohra na domácím hřišti se Spartakem Svatobohů 0:2 a další kolo přišla sprcha v Ježově v podobě porážky 6:1 a navíc zbytečné vyloučení Kamila Vaňka za urážku rozhodčího, což obnáší stop na 4 utkání, z toho 3 jsou na jaro. Poslední utkání a výhra 5:1 znamenají, že jsme v tabulce první s náskokem 2 bodů na druhého.

Celkem se odehrálo na podzim 13 utkání z toho 10 vyhraných, 1 remíza a 2 porážky. Bodů máme 31 a skóre 42:21. Střelci branek: Vaněk D. 12, Vaněk K. 9, Drechsler M. 8, Němeček J. 7, Vyskočil R. 2, Koňárek T. 2, Bílek P. 1, Krápek M. 1.

Co to všechno pro nás znamená? Je třeba, aby se výbor včetně hráčů ještě více semknul v dobrý kolektiv a společně se pokusil v jarní sezóně vybojovat kýžený postup do okr. přeboru. Pro výbor to znamená zajistit pro hráče dobré podmínky včetně posílení stávajícího kádru mužstva. Dále pak zajistit dostatek sponzorů, aby bylo dostatek finančních prostředků. Hráči na oplátku se musí dobře připravit na sezónu jak po stránce fyzické, technické, tak i morální. Na závěr mého hodnocení bych chtěl poděkovat všem, kteří čimkoliv přispějí k tomu, aby se u nás hrál dobrý fotbal.

Ještě jednou děkuji všem sponzorům, dárcům, hráčům, funkcionářům a divákům za podporu v r. 2000 a přeji všem do Nového roku hodně zdraví, sportovního štěstí a rodinné pohody.

S pozdravem "Sportu zdar a kopané zvláště".

Ladislav Vyskočil, jednatel oddílu

Zleva stojící: Otakar Šimek, Miroslav Drechsler, Jan Němeček, Radek Vyskočil, Tomáš Koňárek, Libor Kittel, Josef Mlkeřík, Vítěslav Zubalík, Josef Vávřík.

Zleva klečící: Antonín Brhel, Josef Parobek, Miroslav Krápek, Antonín Malůš, Jiří Vávřík, Jiří Kohút, Jiří Hrabal.

BUDOVA SVAZARMU – CHLOUBA NAŠÍ OBCE

Jako školáci jsme si v těchto místech u stodoly hrávali na "chytku" na sušárně kukufice a pomáhali při mláčené ve "žna". Po žních jsme na plácku hrávali fotbal a říkali jsme, že chodíme na "Pasi-enky". Pak byla plocha před stodolou zavezena stavebním materiálem, některý tam vydržel až do dnešních dní a byla zahájena výstavba budovy "Svazarmu". Nadšení, které provázelo začátek výstavby, pomalu upadalo, až upadlo úplně a tak začala budova i prostranství chátrat. Část stav. materiálu byla rozkradena, část zůstala (např. cement) a sama budova, do které začalo zatékat, je dneska v dezolátním stavu. Nechápu proto snahu některých "Svazarmovců" získat zpátky peníze do stavby vložené, když napáchané škody jsou o několik set tisíc korun větší a než se celý objekt uvede do slušného stavu, bude to stát náklady, které dneska nechci ani vyčíslit. Jen úprava terénu kolem budovy obnášela 25 plně naložených Tater "bordelo", který v tomto prostoru shromáždili občané, ale taktéž "Svazarmovci". Máme za sebou první etapu obnovy areálu, další bude úprava střechy a pak se pustíme do vnitřních prostor. Vím, že to nebude hned, ale snad se nám podaří vybudovat areál, který sice ještě nemá určené využití, ale doufám, že s pomocí občanů se nám podaří jej využívat pro blaho obce. Proto se na Vás obracím, aby jste nám svými nápady pomohli oživit tento nezapomenutelný kout obce.

(J. V.)

Některé poklady uložené na volném prostranství 20. let

Pohled na budovu od hřiště

Škoda, že pan Koňárek netuší, mohl mlet cement celou zimu.

Srdce Šípková Růženky by zaplesalo.

BLATNICKÉ STŘÍPKY

Z DOMOVA A PRAHY II.

Jště jednou se vracíme k naší návštěvě Prahy a na fotografiích zachycujeme dvojice z naší prezentace. Dále bychom tímto chtěli poděkovat panu Ant. Lukášovi za krásnou vyzdobu celé expozice.

Primál a blatnický tenor v plném nasazení

Blatnický tenor se svou ochrankou v plném rejži

Už nám odbíjejí poslední minuty svobody.

„Já už k Heléně zpátky nejdu. Mámimě ji k capovi“

Při čístění Sírání nám pomáhali i školáci – kdo je pozná?

*Koláčkův, vlněčko a Krušovice chutná
chlápcom převléka*

GALERIE POD SV. ANTONÍNEM

Dne 25.11.2000 proběhla vernisáž pravidelné hodové výstavy obrazů a soch. Na úvod všechny přivítal starosta Ladislav Vyskočil a zahrála Hoftácká muzika Miroslava Minkse. Pak výstavu uvedl pan Vojtěch Petratur. Letošní výstavy se zúčastnil rekordní počet vystavovatelů a to dvanáct – Tomáš Bublák, Pavel Gazárek, Jan Hladký, Eva Hudcová, Zdeněk Hudeček, Libor Jaroš, Ivan Krajiček, Alois Sikora, Zdeněk Skála, Miroslav Tichý, Antonín Vojtek, Božek Zeman.

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ

Dne 12. listopadu 2000 proběhly v naší obci volby do krajského zastupitelstva. Blatničané překvapili vysokou účastí přes 40%. Jednotlivé strany a sdružení získaly následující počet hlasů:

Čtyřkoalice -	293
Nestráničtí pro Moravu -	170
ODS -	71
KSČM -	69
ČSSD -	41
Moravská knalice -	34
Strana za živ. jistoty -	6
Strana zelených -	2
Republikáni -	2
Celkem hlasů	688

Zástupce starosty u volební urny.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ROZENÍ NA *	Karina Valášková ..... Blatnice 471	Martina Lancuchová ..... Blatnice 637	
	Tereza Zeďková ..... Blatnice 203	Petr Hruška ..... Blatnice 649	
SŤATKY	Martin Hohn ..... Mor. Pisek	Petr Olša ..... Kněždub	
	Radka Těhalová ..... Blatnice 31	Alena roz. Páčová ..... Blatnice 285	
	Michal Páček ..... Blatnice 285	Otakar Šimek ..... Blatnice 476	
	Renáta Potěšilová ..... Lipov	Iveta Máčalová ..... Blatnice 458	
	Miroslav Miška ..... Žeravice	Vlastislav Macík ..... Slavičín	
	Markéta Jelenková ..... Blatnice 378	Jana Bedřavová ..... Blatnice 250	
	František Fuga ..... Vranov nad Toplou	Artur Smažil ..... Dačice	
	Romana Cichová ..... Blatnice 360	Hana Těhalová ..... Blatnice 451	
	Vojtěch Cícha ..... Blatnice 360	David Stauffek ..... Blatnice 388	
	Eva Čábová ..... Blatnice 257	Kateřina Stařková ..... Veselí nad Mor.	
	ÚMRŤI	Marie Káberová ..... Blatnice 521	Vojtěch Laga ..... Blatnice 624
		Jan Sládek ..... Blatnice 378	František Soviš ..... Blatnice 23
Jaroslav Petratur ..... Blatnice 489		Anežka Vyskočilová ..... Blatnice 190	
František Láta ..... Blatnice 298		Miloslava Těhalová ..... Blatnice 413	
Jaroslav Kuřina ..... Blatnice 637		František Petratur ..... Blatnice 102	
František Novák ..... Blatnice 258		Marie Vránová ..... Blatnice 341	
Vlasta Lornbecherová ..... Blatnice 302		Ludmila Hrabalová ..... Blatnice 217	
Anděla Matuškova ..... Blatnice 496		Josef Zubalík ..... Blatnice 501	
Anna Trojčková ..... Blatnice 772			
MILEUM II		<u>75 let:</u> Jarmila Bernátková ..... Blatnice 38	<u>85 let:</u> Anna Ratajská ..... Blatnice 479
	Marie Samsonová ..... Blatnice 379	Alžběta Bilková ..... Blatnice 477	
	Marie Vyskočilová ..... Blatnice 461	Cecilie Sládková ..... Blatnice 488	
	Karolína Kofuchova ..... Blatnice 340	František Bachan ..... Blatnice 396	
	Marie Bogarová ..... Blatnice 8	Marie Kolářová ..... Blatnice 377	
	Jaroslav Trněný ..... Blatnice 213		
	Františka Pavková ..... Blatnice 359		
	<u>80 let:</u> Antonín Valášek ..... Blatnice 677	<u>91 let:</u> Anna Lukášová ..... Blatnice 440 (nejstarší občanka)	
	Marie Cichová ..... Blatnice 360	<u>90 let:</u> Anna Veisová ..... Blatnice 486	
	Slavomír Budař ..... Blatnice 520		
	Božena Páčová ..... Blatnice 204		
		<u>Zlaté svatby:</u> Josef a Marie Chabičovi ..... Blatnice 600	
		František a Ludmila Petrarovi ..... Blatnice 453	
		Josef a Marie Zubalíkovi ..... Blatnice 501	
		Antonín a Ludmila Bogarovi ..... Blatnice 299	

Všem jubilatům srdečně blahopřejeme!!!

CO ZNAMENÁ ÚSMĚV O VÁNOCÍCH A NEJEN O NICH ?

- Nestojí nic, ale udělá mnoho.
- Obohacuje ty, jímž pláť, a neubírá těm, kteří jej dávají.
- Trvá chvíli, ale někdy se na něj vzpomíná celý život.
- Nikdo není tak bohatý, aby se bez něj obešel, a nikdo není tak chudý, aby se jím nestal bohatším.
- Je základem domácího štěstí, pojištěním přátelství, podporuje dobrou vůli v každodenním životě.
- Je odpočinkem unavenému, nadějí smalomyšlnému, slunečním světlem smutnému a nejlepším přirozeným prostředkem proti trápení.
- Nelze jej koupit, vyžebrot, vymátit, vypůjčit ani ukrást. Stává se našim pozemským statkem teprve až je dán.
- A je-li snad v největším ruchu vánočního spěchu někdo tak unavený, že se na Vás neusměje, nechtějí byste se Vy usmát na něj?

VŽDYT NIKDO NEPOTŘEBUJE ÚSMĚV VÍCE NEŽ TEN, KDO NEMŮŽE ŽÁDNÝ ROZDAT !!!

ANTONÍN ŠVEHLA

narozem 15. 4. 1873 v Hostivěti u Prahy, kde i 12. 12. 1933 zemřel. Český a československý agrární politik, účastník protirakouského odboje a ministerský předseda.

Antonín Švehla byl jedním z nejvýznamnějších českých politiků dvacátého století. Byl to přirozeně nadaný politik, jeden z posledních v řadě sešských přemýšlivých osobností. Jakkoli odlišný, byl T. G. Masarykem uznáván jako politický partner. Jestliže nyní nemůžeme napsat více, pak toto konstatování jistě bohatě stačí.

Švehla, sedlák z Hostivěte, vstoupil do politiky jako člen agrárního hnutí v devadesátých letech devatenáctého století. V roce 1906 zakládá časopis *Venkov*. Byl i poslancem zemského sněmu (v letech 1908 - 1916) a od roku 1909 stál v čele výkonného výboru České strany agrární. Za 1. světové války usiloval o jednotný postup českých politických stran, podílel se na činnosti poslaneckého Českého svazu i Národního výboru. Jako jeho vůdčí představitel se

Od roku 1918 byl poslancem Národního shromáždění. V roce 1919 pak byl zvolen předsedou Republikánské strany československého venkova, 1918 - 1920 zastával funkci ministr vnitra a v letech 1922 - 1929 (s přestávkou v roce 1926) byl předsedou vlády. A. Švehla se ve všech funkcích výrazně zasloužil o budování československého státu a jeho konsolidaci. Známé je i jako člena tzv. koalitionní pětky. Byl to, ale převážně politik, který raději jednal v pozadí a proslul jako mistr politické dohody a kompromisu, který dokázal v případě nutnosti důrazně prosadit své mínění, přičemž zájem státu byl u něj na prvním místě. Švehla se také celou vahou své osobnosti zasadil o složité znovuzvolení T. G. Masaryka v roce 1927 v prezidentských volbách, kdy rázně odmítl svoji kandidaturu na tento post. Byl tedy výrazným stoupencem politického realismu. Od konce 20. let se pro vážné onemocnění A. Švehla začal vzdalovat z politického života. Za svého nástupce ve vládní funkci dokázal prosadit - po dohodě s T. G. Masarykem, F. Udržala. V roce 1929 A. Švehla odešel z aktivního politického života.

Literatura: 1. Frankenbergová - Antonín Švehla, Praha 1930; 2. Kol. aut. - Kdo byl kdo v našich dějinách do roku 1918, Praha 1996; 3. Kol. aut. - Kdo byl kdo v našich dějinách ve 20. století, Praha 1998; 4. Doležal - Antonín Švehla

Poznámka: Za spolupráci na tomto článku děkujeme pracovníkům Národního muzea Praha - oddělení novodobých českých dějin pod vedením PhDr. Stanislava Slavíka.

Švehla v mladých letech.

Švehla s T. G. Masarykem v době, kdy byl předsedou vlády.

13	EDM	5	JESTLÍŠ HO	NĚMEC	M	BYL JINÝ PŮVODNÍ	NEKRO- PIT	TATARSKÝ NACELNÍK	DRAZD- VACÍ ZÁMĚNO	ZKŘ. NÁŠ POLITICKÉ STŘANY	BILA KURA	M	4	PRACOV- NÍ S PLUHEM	OTO- SLOV STŘELBY					
DRUŽÍ					TELO- VEDEC							BRANĚN- VEC								
DRUŽÍ KUBOK					NÁVOD DĚLNÍ 400 TANČENÍ							ŘEKA V ITALII DUB KOP								
FRIDEK POVOZI			SLEPEJ 2						OBOR LEKAR- NĚVNÝ MÁJ											
CHARLA- NOV FILM				HŘEV JEDEHO DĚDÍ						JEZOVICKÁ DĚLA										
M	ROZKRO- V SVO KROKOVÁNÍ				ZPRATKA OPERACÍ KUPY	TRÝTÍ HĚVIT M SVO- VENSKU						PŘEDČINA DUB PŘEDČER		LEŽNÁNÍ	POPĚVKA					
2												MYTÍ MÁ								
ZÁVOD- ČESKÉ MĚSTO				DŘEVNÍ CHM. ŽN STRONGA				SOUČAS- TĚ KUCHLE DĚLNÍ				GIGANT ZKATKA KILO- MĚTRŮ								
DOMACÍ HLEDAČ				HOSTINA NEBÍTÍ					NÁŠ BÝV BÁVČ KUDIT					DRUH SPORTU						
M	ANIL. DR. KARTY KROKOVÁNÍ KROKOVÁNÍ				KAMEN V ETOPII SLUNNA Ea + Ai					ŘEKYCH 200 M DOSTA TĚM										
OBOR DĚLNÍ			3 ČASŤ UŠT									JEŠŤOVC ROZOVNA MĚSTO								
NĚM- DEL NIK HO							POKROV ZPRATKA PRO KUD				SPR TEFLIC DOKLA			ARMAD SLUŽE- NNA	DRUŽÍ PRAHA S					
SLUŽÍ						KLUB NEKRO				SARADON PRA SET										
PRAC STUPEŇ KROKOV- NÍ						TAH														
						NÁZEV						PLT SILNĚ LEP								
						SPZ PRAHY										ŘANOVY ČESKOSLO- VĚSKA				
						ZNĚNÍ NAJTM												ŘEKA V ANGLA	KYTO- VEC	
						M	POTAČ	OMOTAN SLEZNA ŘEKA												
						ČIN											KLUB KROKOV- NÍ			
						MĚSTO V NORSKU												ROZOVNA MĚSTO SILNĚ LEP		
1																				
Proč je lékařova diagnóza mnohem těžší než zvěrolékařova?						OZDRA- VENÍ									ČESKÉ KROKOV- NÍ KROKOV- NÍ KROKOV- NÍ					

Přední strana: Krásný vánoční pohled na kostel sv. Ondřeje od pí. L. Fojtíkové.

Zadní strany - Ještě jednou se vracíme k mláčením na Radošově za první republiky.

- Pomník Antonína Švehly u mlékárny bude uveden do původní

podoby. Je nutno poděkovat rodině Ondrouškové za záchranu plastiky Ant. Švehly.

Libor Těthal

- Investiční výstavba
- Modernizace
- Rekonstrukce

Byty
občanské a průmyslové
objekty

KOMPLEXNÍ ŘEŠENÍ

- **elektroinstalace, hromosvody**

Dodávky kompletního elektroinstalač. materiálu, el. rozvaděčů, el. přípojky NN, montáže hromosvodů.

- **elektronické zabezpečovací**

Ostraha objektů značkovou **a požární systémy**
zabezpeč. technikou s možností připojení na PCO.

- **telekomunikační technika**

Pobočkové tel. ústředny, koncové přístroje, faxy, modemy...

- **kamerové dohledové systémy CCTV**

Průmyslové televize, STA, videotelefony, interkomy...

- **systémy kontroly docházky a přístupu osob**

- **automatická garážová vrata** ... sekční, rolovací a výklopná, pohony vrat.

- **bránové otvírače** Automatické pohony pro zasouvací a klídkové brány.

698 01 Veselí nad Moravou - Sudomírky 285

Tel./fax : 0631 - 326 361, mob.: 0602 793 966, 0602 778 726

PROJEKCE · DODÁVKY · REALIZACE · REVIZE · SERVIS

Střední odborná škola v Biatnici
 Střední odborná škola v Biatnici
 Střední odborná škola v Biatnici
 Střední odborná škola v Biatnici
 Střední odborná škola v Biatnici

www.stredniskola.cz

TECHNICKÉ LYCEUM

79 42 - M 581

zaměřené na obor mechanika

STROJIRENSTVÍ

79 42 - M 582

zaměřené na obor strojírenství

STROJIRENSTVÍ

79 42 - M 583

zaměřené na obor strojírenství

SILNIČNÍ DOPRAVA

79 42 - M 584

zaměřené na obor silniční doprava

Technické lyceum

Nový obor vyvíjíme hluběji v současně nabízené vzdělání tj. učení se občas v rámci odborných technologií. Absolventi jsou učeni převážně pro práci studium na VŠ. Dále mají široké možnosti uplatnění v oborech zahrnujících se vypočítání techniku. Absolvent bude ovládat alespoň jeden světový jazyk a mít na přednostní odborné, tudíž vyšší náklady kladejší na studium předních všeobecně vzdělávacích. Studium je ukončeno po 4 letech maturitní zkouškou.

Strojírenství

Studium získává formě všeobecného vzdělání také odborné technické vzdělání se zaměřením buď na vypočítání techniku, nebo ekonomiku (možnost volby od prvního ročníku). Studium je zakončeno maturitní zkouškou. Uplatnění absolventů: další studium na VŠ nebo na bakalářských studijních oborech. U absolventů s maturitou mají v současně době velký zájem nové vznikající firmy v oblasti strojírenské a elektrotechnické výroby, leteckoprůmyslu a společností a projektových kanceláří.

Silniční doprava

Terce studijní obor je zaměřen na výchovu odborníků pro oblast silniční dopravy. Během studia se studenti podílejí na sestavě a konstrukci silničních motorových vozidel, jejich údržbou a opravami. Součástí výuky je získání řidičských oprávnění pro osobní i nákladní automobily za velmi výhodných cenových podmínek. Studium je ukončeno maturitní zkouškou ze všeobecně vzdělávacích a odborných předmětů. Uplatnění absolventů: studium na VŠ technického směru. Absolventi s maturitou mají možnost uplatnění v oblasti spedičních firem, jako pracovníci (řidiči) mezinárodní kamionové dopravy, zástupci dopravních společností (CLOMAD), pracovníci Policie ČR, prodejci a technici maloobchodní servisu a technická STK.

UČEBNÍ PLÁN: TECHNICKÉ LYCEUM 79-42

1. rok 2. rok 3. rok 4. rok celkem

	1. rok	2. rok	3. rok	4. rok	celkem
A) Povinné vyučovací předměty					
Český jazyk a literatura	2	3	3	3	12
Cizí jazyk	2	3	3	3	12
Občanská nauka	2	2	-	-	4
Zeměpis	2	-	-	-	2
Občanská nauka	-	1	1	1	3
Ekonomika	-	-	3	-	3
Tělesná výchova	2	2	2	2	8
Matematika	4	4	3	3	14
Fyzika	3	3	3	2	11
Chemie	3	2	2	-	7
Biologie	2	-	-	-	2
Přírodovědná vybavenost	-	2	-	-	2
Technické kreslení	3	-	-	-	3
Deskriptivní geometrie	-	3	2	-	5
CAD systémy	-	-	2	2	4
Výpočetní technika	4	2	2	2	10
- odborní cvičení	-	-	-	-	-
CAM systémy	-	-	-	2	2
Strojnický	-	-	2	4	6
B) Volitelné vyučovací předměty					
Německý a cizího jazyka	-	1	1	1	3
Zakladní práva	-	-	1	1	2
Základy sportovní	2	2	-	-	4

Škola Vás srdečně zve na "DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ" dne 20. ledna 2001 od 8.00 do 13.00

ČS-ŽIVNOSTENSKÁ POJIŠŤOVNA, a.s.
 člen Finanční skupiny České spořitelny

Nabízí

- Komplexní životní a úrazové pojištění dospělých osob a dětí Flexi, a připojištění denních dávek v nemoci a denního odškodného při úrazu.
- Pojištění domácnosti s možností připojištění motorů domácích spotřebičů.
- Pojištění rodinných domků, staveb, chalup a jiných nemovitostí.
- Cestovní pojištění do zahraničí.
- Povinné ručení motorových vozidel.
- Havarijní pojištění vozidel a pojištění odcizení.
- Pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání.
- Pojištění majetku firem - pro průmyslové klienty.
- Stavební spoření Wustenrot.
- Penzijní fond Winterthur.
- Podílový fond Pioneer.

Kde nás najdete?

V Biatnici pod Svatým Antonínkem, Novosady č. 735
 Bohumil a Zdeňka Fiantovi
 Telefon: 0631/331 155

Jaké poskytujeme výhody svým klientům?

Bezplatné poradenství.
 Pro všechny obyvatele Biatnice pod Svatým Antonínkem slevu na pojištění majetku ve výši 20%.
 Zázemí silně finanční společnosti České spořitelny a.s.

STAVEBNÍ PRÁCE

Plánujete stavbu rodinného domu, rekonstrukci stávajících prostor nebo jakékoli stavební úpravy?

JSME TU PRO VÁS!!!

RENA NOVA, s.r.o.
696 71 Blatnice 28
tel. 0602 779 288
tel./fax: 0631 331 273

Dodávka materiálu včetně prací
pouze s 5% DPH.

výběr a montáž okenního systému

- * venkovní rolety
- * vertikální žaluzie
- * horizontální žaluzie
- * markýzy
- * těsnění oken a dveří
- * garážová vrata
- * sítě proti hmyzu
- * hřmivací lamelové plastové dveře

Kudielka Vladimír
Blatnice 427, PSČ 696 71
tel.: 0603 - 842281, 0631 / 331 362

VELKÝ výběr fotoaparátů dalekohledů a fotodoplňků za SKVĚLÉ CENY !!!

FOTOAPARÁTY

Exakta Trio 2 - automat	790,-
Exakta Trio 2 data	1290,-
Fuji Clear shot - automat	990,-
Olympus Mju II CG kit	4690,-
Olympus Mju II CG kit data	5690,-
Olympus IS-21 28-110	9190,-
Canon 300 28-90 DC	16490,-

DALEKOHLEDY

Exakta Te50 klasik	od 1490,-
Pogumované Te50	od 1690,-
Zoom 8-24x50	od 2990,-
Zoom 10-30x50	od 5990,-
Mylávecký 8x56	od 3890,-
Hvězdářský	od 2690,-
Mikroskopy	od 990,-

Digitální fotoaparáty za zajímavé ceny !!!

FILMY

Agfa 36/100	79,-
Agfa 36/200	89,-
Fuji 36/100	99,-
Fuji 36/200	109,-
Konica 36/100	69,-
Konica 36/200	79,-
Kodak 36/200	129,-

PŘÍSLUŠENSTVÍ

Stativ foto-vidéo	od 790,-
Posudra	od 99,-
Fotoblesky AF	od 2 990,-
Baterie CR 123	od 130,-
Objektivy na AF zrcadl.	od 4990,-
Album - kniha 100 foto	od 49,-
Filtry B+W	od 490,-

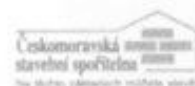
MASTER SERVICE 2000
velko-maloobchod FOTO
supermarket SLOVÁCKO - Kunovice
tel.: 0632 / 548 582, 0602 / 778 455
FOTOPAS ateliér Hluk 0632/581848

Online terminál SAZKA - SPORTKA
Foto na papírech Kodak do 24 hod. 3,90 Kč
Prodej na splátky.

UVAŽUJETE KAM ULOŽIT PENÍZE ?

LIŠKA MÁ PRO VÁS VÝHODNÉ ŘEŠENÍ !!

Českomoravská stavební spojitelná Vám Vaše peníze rozlíčí o státní podporu + úrok + jistota.

ZÍSKÁTE - finanční prostředky na opravu domu, přestavbu
bytového jádra, půdní vestavbu a k tomu vysoké zhodnocení
Vašich úspor - čistý roční výnos až 14,4%.

VĚK PRO STAVEBNÍ SPOŘENÍ NEROZHODUJE.

Chcete se informovat o svých možnostech,
nebo Vám bude končit pětiletá smlouva s "Liškou"?

Mohu být Váš poradce - přijedu a projednám

vše o stavebním spoření, o možnostech úvěru a o tom co

Vám Českomoravská stavební spojitelná může nabídnout.

Veškeré informace o stavebním spoření
Vám ochotně poskytnu:

Cichová Ludmila

Vrbavé č. 583

696 71 Blatnice pod Sv. Anou

Tel.: 0631 / 331 394, mob.: 0605 / 864 447

